

32004R0074

17.1.2004

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 12/1

**REGULAMENTUL (CE) NR. 74/2004 AL CONSILIULUI
din 13 ianuarie 2004**

**de instituire a unui drept compensatoriu definitiv la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară
din India**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾, în special articolul 15,

având în vedere propunerea Comisiei prezentată după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

1. Deschiderea

- (1) La 18 decembrie 2002, Comisia a anunțat, printr-un aviz (denumit în continuare „aviz de deschidere”) publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, deschiderea unei proceduri antisubvenții privind importurile în Comunitate de lenjerie de pat din bumbac, pur sau amestecat cu fibre sintetice sau artificiale sau cu in (inul nefiind fibra dominantă), albită, colorată sau imprimată (denumită în continuare „lenjerie de pat din bumbac”) originară din India ⁽²⁾ și a început o anchetă.
- (2) Procedura a fost deschisă în urma unei plângeri depuse în noiembrie 2002 de Comitetul industriei bumbacului și a fibrelor conexe al Comunității Europene (Eurocoton, denumit în continuare „reclamantul”) în numele producătorilor reprezentând peste 25 % din producția comunitară totală de lenjerie de pat din bumbac. Plângerea conținea elemente care atestă, la prima vedere, existența unor subvenții aplicate produsului în cauză și a prejudiciului important care rezultă din aceasta, care au fost considerate suficiente pentru a justifica deschiderea unei proceduri.
- (3) Înainte de a deschide procedura, Comisia, în conformitate cu articolul 10 alineatul (9) din Regulamentul (CE)

nr. 2026/97 (denumit în continuare „Regulament de bază”), a notificat autorităților publice indiene depunerea unei plângeri bine documentate, în conformitate cu care importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din India, care fac obiectul unor subvenții, ar cauza un prejudiciu important industriei comunitare. Autoritățile publice indiene au fost invitate să înceapă consultări în vederea clarificării situației cu privire la conținutul plângerii și în vederea găsirii unei soluții reciproc agreeate. Aceste consultări s-au ținut în birourile Comisiei la Bruxelles, dar autoritățile publice indiene nu au furnizat nici un element concludent susceptibil de a respinge afirmațiile prezentate în plângere. Cu toate acestea, s-a ținut cont în mod corespunzător de comentariile pe care acestea le-au prezentat cu privire la susținerile conținute în plângere referitoare la importurile care fac obiectul unor subvenții și la prejudiciul important suferit de industria comunitară.

- (4) Comisia a informat oficial producătorii-exportatori și importatorii cunoscuți a fi interesați, precum și asociațiile lor, reprezentanții țării exportatoare în cauză, reclamantul și alți producători comunitari, asociațiile cunoscute de producători, precum și utilizatorii cunoscuți, cu privire la deschiderea procedurii. Părțile interesate au avut ocazia să își prezinte punctul de vedere în scris și să ceară să fie audiate în termenii stabiliți în avizul de deschidere.
- (5) S-a afirmat că au trecut mai mult de patruzeci și cinci de zile între data depunerii plângerii și data deschiderii procedurii. În conformitate cu articolul 10 alineatul (13) din Regulamentul de bază, se consideră că o plângere a fost depusă în prima zi lucrătoare următoare datei trimiterii acesteia Comisiei prin scrisoare recomandată sau pe baza avizului de primire. Avizul de primire este datat joi, 31 octombrie 2002. Vineri, 1 noiembrie, fiind o zi de sărbătoare, prima zi lucrătoare următoare avizului de primire de către Comisie este luni, 4 noiembrie 2002. În consecință, luni, 4 noiembrie 2002 trebuie să fie considerată ca data depunerii plângerii. Avizul de deschidere a fost publicat la 18 decembrie 2002, adică în mod evident în cele patruzeci și cinci de zile de la data depunerii plângerii. Avizul de deschidere a fost, prin urmare, publicat în termenul prevăzut la articolul 10 alineatul (13) din Regulamentul de bază.

⁽¹⁾ JO L 288, 21.10.1997, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1973/2002 (JO L 305, 7.11.2002, p. 4).

⁽²⁾ JO C 316, 18.12.2002, p. 10.

2. Eșantionarea

EȘANTIONAREA PRODUCĂTORILOR-EXPORTATORI ÎN INDIA

Generalități

- (6) Ținând cont de numărul mare al exportatorilor indieni, Comisia a decis să recurgă la tehnicile de eșantionare, în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul de bază.
- (7) Pentru a permite Comisiei să selecteze un eșantion, în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul de bază, exportatorii sau reprezentanții acestora au fost invitați să se facă cunoscuți într-un termen de trei săptămâni de la data deschiderii procedurii și să furnizeze informații privind exporturile și vânzările lor interne, anumite regimuri de subvenționare și numele și activitățile tuturor societăților lor de legătură. Comisia a luat, de asemenea, legătura cu autoritățile indiene.

Preselectarea eșantionului

- (8) Mai mult de 80 de societăți s-au făcut cunoscute, au comunicat informațiile cerute în termenul de trei săptămâni și au exportat produsul în cauză în Comunitate în perioada anchetei. S-a considerat că aceste societăți au cooperat și au fost luate în considerare în selectarea eșantionului. Ele au reprezentat peste 90 % din exporturile totale ale Indiei spre Comunitate.
- (9) Societățile care nu au fost, în final, reținute în eșantion au fost informate că orice drept compensatoriu instituit la exporturile lor va fi calculată în conformitate cu dispozițiile articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul de bază, adică fără să depășească valoarea medie ponderată a subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, stabilită pentru societățile care constituie eșantionul.
- (10) Societățile care nu s-au făcut cunoscute în termenul menționat în avizul de deschidere au fost considerate societăți care nu au cooperat.

Selectarea eșantionului

- (11) În conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul de bază, producătorii-exportatori au fost selectați pe baza celui mai mare volum de exporturi reprezentativ care poate face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând cont de timpul disponibil. Pe această bază, opt producători-exportatori (și trei societăți de legătură) au fost reținuți pentru a face parte din eșantion, în consultare cu reprezentanții societăților, cu Asociația profesională a exportatorilor (Texprocil) și cu autoritățile publice indiene. Acest eșantion reprezintă 55 % din exporturile indiene ale produsului în cauză spre Comunitate.

- (12) Societăților incluse în eșantion care au cooperat pe deplin la anchetă li s-au atribuit o marjă de subvenție proprie și un drept individual.

Examinarea individuală a societăților neincluse în eșantion

- (13) Douăzeci și una de societăți care au cooperat și nu au fost incluse în eșantion au cerut calcularea unor marje individuale de subvenție. În conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din Regulamentul de bază, solicitările lor nu au putut fi acceptate în cadrul prezentei anchete, deoarece numărul de exportatori era atât de mare încât examinările individuale ar fi complicat în mod necorespunzător sarcina și ar fi împiedicat încheierea anchetei în timp util. În consecință, cele douăzeci și una de societăți în cauză au fost informate cu privire la aceasta.

EȘANTIONAREA PRODUCĂTORILOR COMUNITARI

- (14) Ținând cont de numărul mare de producători comunitari care susțin plângerea și în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul de bază, Comisia și-a anunțat în avizul de deschidere intenția de a selecta un eșantion de producători comunitari pe baza celui mai mare volum reprezentativ de producție și de vânzări al industriei comunitare, care poate face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând cont de timpul disponibil. În acest scop, Comisia a cerut societăților să furnizeze informații privind producția și vânzările produsului similar.
- (15) Pe baza răspunsurilor primite, Comisia a selectat cinci societăți din trei state membre. Selecția a fost efectuată în funcție de volumul de producție și de vânzări considerat ca fiind cel mai reprezentativ pentru mărimea pieței.
- (16) Două dintre aceste cinci societăți, printre cele mai mici, nu au fost în măsură să prezinte o listă completă a tuturor tranzacțiilor destinate clienților independenți în perioada anchetei și, prin urmare, s-a considerat că au cooperat doar parțial.

3. Ancheta

- (17) Anumiți producători-exportatori din țara în cauză, precum și producători, utilizatori și importatori comunitari, și-au făcut cunoscut punctul de vedere în scris. Tuturor părților care au făcut cererea în termenul stabilit și care au dovedit că există motive speciale de a fi audiate, li s-a dat posibilitatea de a fi audiate.
- (18) Răspunsuri la chestionar au fost furnizate de cei cinci producători comunitari reclamanți din eșantion, de un eșantion reprezentativ de opt producători-exportatori (și trei societăți de legătură) din India și de un importator independent din Comunitate.

- (19) Comisia a cercetat și a verificat toate informațiile considerate necesare pentru a determina nivelul subvențiilor, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Comunității. Ea a efectuat o verificare la fața locului la următoarele societăți:

Producători comunitari

- Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co. KG, Germania;
- Descamps SA, Franța;
- Gabel industria tessile SpA, Italia;
- Vanderschooten SA, Franța;
- Vincenzo Zucchi SpA, Italia;

Importator independent în Comunitate

- Richard Haworth, Regatul Unit;

Producători-exportatori în India

- The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai;
 - Brijmohan Purusottamdas, Mumbai;
 - Divya Textiles, Mumbai;
 - Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad (în legătură cu Texcellence Overseas);
 - Mahalaxmi Exports, Ahmedabad;
 - Nowrosjee Wadia & Sons, Mumbai (în legătură cu The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.);
 - N. W. Exports Limited, Mumbai (în legătură cu The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.);
 - Pasupati Fabrics, New Delhi;
 - Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai;
 - Texcellence Overseas, Mumbai;
 - Vigneshwara Exports Limited, Mumbai.
- (20) Ancheta privind subvențiile și prejudiciul a cuprins perioada între 1 octombrie 2001 și 30 septembrie 2002 (denumită în continuare „perioada anchetei”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a cuprins perioada între 1999 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioadă în cauză”).
- (21) Ținând cont de necesitatea de a examina în detaliu anumite aspecte ale subvențiilor, ale prejudiciului, ale legăturii de cauzalitate și ale interesului Comunității, nu s-a instituit nici o măsură compensatorie provizorie pentru lenjeria de pat din bumbac originară din India.

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

1. Produsul în cauză

- (22) Produsul în cauză este lenjeria de pat din bumbac, pur sau amestecat cu fibre sintetice sau artificiale sau cu în (înul nefiind fibra dominantă), albită, colorată sau imprimată, originară din India, care este încadrată în prezent la codurile NC ex 6302 21 00 (codurile TARIC 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (codul

TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (codul TARIC 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (codul TARIC 6302 31 90 90) și ex 6302 32 90 (codul TARIC 6302 32 90 19). Lenjeria de pat conține cearșafuri de pat (cearșafuri plic sau cearșafuri plate), huse de plapumă și fețe de pernă, ambalate în set sau separat. Toate tipurile de produse prezintă caracteristici fizice esențiale similare și sunt destinate aceluiași utilizări. Se consideră, prin urmare, ca unul și același produs.

2. Produsul similar

- (23) S-a constatat că produsul fabricat și vândut pe piața internă indiană, cel exportat de India spre Comunitate și cel produs și vândut în Comunitate de producătorii comunitari prezintă aceleași caracteristici fizice esențiale și sunt destinate aceluiași utilizări, astfel încât trebuie să fie considerate produse similare, în sensul articolului 1 alineatul (5) din Regulamentul de bază.

C. SUBVENȚII

1. Introducere

- (24) Pe baza informațiilor conținute în plângere și a răspunsurilor la chestionarul Comisiei, următoarele șase sisteme, în cadrul cărora s-ar acorda subvenții la export, au făcut obiectul unei anchete:
- (i) sistemul de credite pentru drepturi de import (DEPB);
 - (ii) certificatul de reaprovizionare cu scutire de drepturi (DFRC);
 - (iii) sistemul drepturilor preferențiale de importul de bunuri de capital (EPCG);
 - (iv) sistemul licențelor prelabile (ALS);
 - (v) zonele libere industriale pentru export/unități axate pe export (EPZ/EOU);
 - (vi) scutirea de impozitul pe profit (ITES).
- (25) Sistemele prevăzute la considerentul 24 punctele (i), (ii), (iii), (iv) și (v) se bazează pe Legea din 1992 privind dezvoltarea și reglementarea comerțului exterior (Legea nr. 22 din 1992), intrată în vigoare la 7 august 1992 (denumită în continuare „Legea privind comerțul exterior”). Legea privind comerțul exterior autorizează autoritățile publice indiene să publice notificări privind politica în materie de import și de export. Aceste politici sunt rezumate în documente intitulate „Politica de import și de export”, publicate o dată la cinci ani de Ministerul Comerțului și actualizate regulat. Perioada anchetei prezentei cauze este reglementată de două documente de politică de import și de export, și anume planul cincinal privind perioada cuprinsă între 1 aprilie 1997 și 31 martie 2002 și planul cincinal privind perioada cuprinsă între 1 aprilie 2002 și 31 martie 2007. În plus, autoritățile publice indiene definesc, de asemenea, procedurile aplicabile comerțului exterior în India în „Manualul de proceduri din 1 aprilie 2002 la 31 martie 2007” (volumul 1). Un manual de proceduri similar exista pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 1997 și 31 martie 2002. Manualul de proceduri este, de asemenea, actualizat în mod regulat.

(26) În cursul vizitei de verificare la autoritățile publice indiene, s-a stabilit că nu a intervenit nici o schimbare importantă în politica de import și de export cu privire la pretinsele sisteme de subvenție în perioada anchetei. Rezultă clar din Documentul privind politica de import și de export pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2002 și 31 martie 2007 că licențele/certIFICATELE/permisele eliberate înainte începului acestei politici au continuat să fie aplicabile în aceleași scopuri ca cele pentru care au fost emise, în lipsa unor dispoziții contrare.

(27) Referințele ulterioare la temeiul juridic pe care se fondează sistemele prevăzute la considerentul 24 punctele (i)-(v), supuse anchetei, se raportează la politica de import și de export privind perioada cuprinsă între 1 aprilie 2002 și 31 martie 2007 și la Manualul de proceduri din 1 aprilie 2002 la 31 martie 2007 (volumul 1).

(28) Sistemul de scutire de impozitul pe venit prevăzut la considerentul 24 punctul (iv) se bazează pe Legea din 1961 privind impozitul pe profit, care este modificată în fiecare an prin Legea finanțelor.

2. Sistemul de credite pentru drepturi de import (DEPB)

(a) Temei juridic

(29) Acest sistem a intrat în vigoare la 1 aprilie 1997 (notificarea vamală 34/97). El este descris amănunțit la punctele 4.3.1-4.3.4 din Documentul de politică de import și de export și la punctele 4.37-4.53 din Manualul de proceduri. El succedă sistemului „Passbook Scheme”, eliminat la 31 martie 1997. La început, existau două tipuri de regimuri DEPB, sistemul de credite pentru drepturi de import acordate anterior exportului și sistemul de credite pentru drepturi de import acordate ulterior exportului. Autoritățile publice indiene au insistat asupra faptului că creditele pentru drepturile de import acordate anterior exportului au fost eliminate la 1 aprilie 2000, astfel încât sistemul nu era aplicabil în perioada anchetei. S-a stabilit că nici o societate nu a beneficiat de avantaje în cadrul sistemului de credite pentru drepturile de import acordate anterior exportului. În consecință, nu este necesar să se stabilească dacă sistemul de credite pentru drepturile de import acordate anterior exportului poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

(b) Eligibilitate

(30) Sistemul de credite pentru drepturile de import acordate ulterior exportului este deschis pentru producătorii-exportatori sau pentru comercianții-exportatori (adică pentru comercianți).

(c) Punerea în aplicare practică a creditelor pentru drepturile de import acordate ulterior exportului

(31) Acest sistem permite oricărui exportator eligibil să solicite credite care corespund unui procentaj din valoarea

produselor finite exportate. Autoritățile publice indiene au stabilit procentaje pentru majoritatea produselor, inclusiv pentru produsul în cauză, pe baza „Standard Input/Output Norms” (SION). O licență care precizează valoarea creditului acordat se eliberează automat, de la primirea cererii.

(32) Sistemul prevede utilizarea acestor credite pentru achitarea drepturilor vamale datorate pentru orice import ulterior, cu excepția produselor care fac obiectul unor restricții sau al unei interdicții la import. Produsele astfel importate pot fi vândute pe piața internă (în cazul acesta, ele sunt supuse impozitului pe vânzări) sau pot fi utilizate în alt mod.

(33) Licențele pot fi cedate liber și sunt, în consecință, deseori vândute. Licența este valabilă pe o perioadă de douăsprezece luni de la data eliberării sale. Societatea trebuie să achite la autoritatea competentă o redevență echivalentă cu 0,5 % din creditele obținute în temeiul sistemului.

(d) Concluzii cu privire la sistemul de credite pentru drepturile de import acordate ulterior exportului

(34) În cazul în care o societate exportă mărfuri, acestea i se acordă un credit pe care îl poate folosi pentru achitarea drepturilor vamale datorate pentru importurile viitoare ale oricărui produs sau pe care îl poate vinde, pur și simplu.

(35) Creditul este calculat în mod automat, după o formulă care utilizează indicele normei SION, indiferent dacă inputurile au fost sau nu importate, dacă drepturile de import au fost achitate sau nu, dacă inputurile au fost sau nu în mod real utilizate pentru a produce mărfurile exportate și oricare ar fi cantitatea utilizată. Într-adevăr, o societate poate cere o licență pe baza exporturilor sale anterioare, independent de orice import sau de orice achiziționare de produse importate din alte surse. Creditele acordate în temeiul sistemului DEPB sunt considerate ca o contribuție financiară, în măsura în care ele constituie o subvenție. Ele implică un transfer direct de fonduri, dat fiind că pot fi vândute sau convertite în numerar sau pot fi utilizate pentru a achita drepturi de import, iar, în consecință, autoritățile publice indiene renunță la veniturile pe care ar fi trebuit în mod normal să le perceapă.

(36) Texprocil a susținut că, în cazul în care un exportator importă inputuri folosite la producerea bunurilor pentru export și în cazul în care el utilizează creditele acordate în cadrul sistemului DEPB pentru a achita dreptul vamal pentru aceste inputuri importate, nu se poate considera că i-a fost acordat un avantaj care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, în temeiul sistemului DEPB.

- (37) În acest context, articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul de bază prevede o excepție, între altele, pentru sistemele drawback și sistemele drawback pentru produsele de înlocuire care respectă normele stricte stabilite la anexa I punctul (i) și la anexele II (definiție și norme privind sistemele drawback) și III (definiție și norme privind sistemele drawback pentru produsele de înlocuire).
- (38) Cu toate acestea, în cazul de față, nimic nu obligă exportatorul să consume efectiv în procesul de producție inputurile importate scutite de drepturi vamale, iar valoarea creditelor nu se calculează în funcție de cantitatea reală utilizată de inputuri.
- (39) În plus, nu există nici un sistem sau o procedură care să permită verificarea inputurilor care au fost consumate în procesul de producție a bunului exportat sau dacă s-a făcut o plată excesivă a drepturilor de import, în sensul anexei I punctul (i) și în sensul anexelor II și III la Regulamentul de bază.
- (40) În sfârșit, indiferent dacă importă sau nu inputuri, exportatorii pot beneficia de DEPB. Pentru a obține avantajul, un exportator trebuie pur și simplu să exporte mărfuri, dar nu este obligat să demonstreze că a importat un input. În consecință, chiar și exportatorii ale căror inputuri sunt de origine națională și care nu importă nici un produs utilizat în calitate de input pot beneficia de avantajele DEPB. Sistemul de credite pentru drepturile de import acordate ulterior exportului nu satisface, prin urmare, criteriile din anexele I-III.
- (41) În lipsa obligației de a consuma inputurile importate în procesul de producție și în absența unui sistem de verificare cerut de anexa II la Regulamentul de bază, creditele pentru drepturile de import acordate ulterior exportului nu pot fi considerate un sistem autorizat drawback/drawback pentru produsele de înlocuire (anexa III), în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul de bază.
- (42) În măsura în care nu se aplică excepția la definiția unei subvenții prevăzute pentru sistemele drawback și drawback pentru produsele de înlocuire, menționate la considerentul 37, problema unei remiteri excesive nu se pune și avantajul care poate face obiectul unor măsuri compensatorii este o scutire de totalul drepturilor de import, în mod normal exigibile pentru toate importurile.
- (43) Pe baza considerentelor anterioare, s-a concluzionat că autoritățile publice indiene, eliberând exportatorilor licențe care pot fi cedate liber, le acordă un avantaj în cadrul sistemului DEPB. Această contribuție financiară a autorităților publice indiene conferă un avantaj beneficiarului DEPB, dat fiind faptul că acesta din urmă obține gratuit fonduri pe care nu ar putea să le procure în alt mod pe piața comercială. Sistemul constituie, prin urmare, o subvenție. În măsura în care subvenția nu poate fi obținută decât cu condiția de a exporta, ea se subordonează, în drept, rezultatelor la export, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul de bază. Ea este, prin urmare, considerată ca specifică și poate face obiectul unor măsuri compensatorii.
- (e) *Calculul valorii subvenției pentru creditele pentru drepturile de import acordate ulterior exportului*
- (44) Avantajul conferit societăților echivalează cu valoarea creditului acordat datorită licențelor care au fost utilizate sau cedate în perioada anchetei.
- (45) În cazul în care licențele au fost utilizate pentru a importa produse fără plata drepturilor aplicabile, avantajul a fost calculat pe baza valorii totale a drepturilor de import abandonate. În cazul în care licențele au fost cedate (vândute), avantajul a fost calculat pe baza valorii creditului acordat datorită licenței (valoare nominală), independent de prețul de vânzare a licenței, în măsura în care vânzarea acesteia din urmă este o decizie pur comercială care nu schimbă cu nimic valoarea avantajului conferit de sistem (care echivalează cu transferul de fonduri al autorităților publice indiene).
- (46) Valoarea subvenției a fost repartizată pe totalul exporturilor efectuate în perioada anchetei, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de bază. În calcularea avantajului conferit, redevențele achitate pentru obținerea subvenției au fost deduse.
- (47) S-a stabilit, în ceea ce privește o societate, că anumite produse sunt excluse din beneficiul sistemului DEPB, în temeiul politicii de import și de export, exportul acestor produse fiind supus unor licențe speciale. În acest caz, pentru calcularea valorii subvenției *ad valorem*, s-a considerat potrivit repartizarea avantajului conferit de sistem (numărător) pe cifra de afaceri la export realizată datorită produselor eligibile pentru DEPB (numitor).
- (48) Texprocil și câteva societăți au susținut că trebuie deduse costurile suportate pentru remunerarea agenților specializați, comisioanele de vânzare și diferite alte cheltuieli atunci când se calculează avantajul conferit de sistem. În această privință, se observă că recurgerea la terți pentru vânzarea licențelor este o decizie pur comercială care nu schimbă cu nimic valoarea creditului acordat datorită licenței. În orice caz, doar costurile suportate în mod necesar pentru a beneficia de subvenție sunt deductibile, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de bază. Dat fiind că aceste costuri nu sunt necesare pentru a avea dreptul la subvenție, solicitările au fost respinse.

(49) Texprocil și câteva societăți au afirmat că vânzarea licențelor DEPB este supusă impozitului pe vânzări, implicând o reducere corespunzătoare a avantajului. Cu toate acestea, în temeiul legislației fiscale indiene, cumpărătorul datorează impozitul pe vânzări, și nu vânzătorul. Vânzătorul este responsabil numai cu perceperea impozitului pe vânzări, în numele autorităților competente. În consecință, cererea a fost respinsă.

(50) Câteva societăți au susținut că vânzarea licențelor lor DEPB generează venituri suplimentare, ceea ce duce la o creștere a valorii totale a impozitului pe care îl datorau, în special a impozitului pe venit. Ele au solicitat, prin urmare, ca avantajul conferit prin DEPB să fie redus cu valoarea impozitului pe profit efectiv datorat. Ele au adăugat că această solicitare nu se justifică în cazul în care nici un impozit pe profit nu este datorat în perioada în cauză. În afară de aceasta, Texprocil a afirmat că veniturile generate de DEPB sunt impozabile cu o rată uniformă aplicabilă exportatorilor și, o dată ce exportatorul a achitat efectiv impozitul pe profit pentru avantajele rezultate din sistem, avantajul pe care îl obține este mai mic decât valoarea acestui impozit.

În ceea ce privește aceste argumente, este necesar mai întâi să se reamintească faptul că un credit pe baza sistemului DEPB constituie o subvenție acordată la un moment dat. În conformitate cu informațiile disponibile, într-adevăr, nu se poate exclude că aceste subvenții contribuie ulterior la creșterea valorii totale a impozitului datorat de societăți. Cu toate acestea, este vorba despre un element care intervine în viitor și care depinde de numeroși factori, dintre care majoritatea sunt influențați de deciziile comerciale luate chiar de societăți. Acești factori nu se referă numai la problemele de preț și de vânzări, ci și la alte aspecte care determină valoarea totală a impozitului exigibil, în special deciziile în materie de rată de amortizare, de report al pierderilor etc. Toate aceste decizii influențează rata de impozitare, care va fi în cele din urmă aplicată unei societăți pentru un exercițiu financiar determinat. Nu este, prin urmare, posibil să se determine cu exactitate în ce măsură avantajele obținute datorită vânzărilor efectuate în cadrul sistemului DEPB au contribuit la rata de impozitare aplicabilă. În afară de aceasta, în cazul în care societatea în cauză și-ar fi utilizat licențele DEPB în scopuri pentru care erau de fapt destinate, și anume pentru importul de inputuri, ea ar fi putut să își scadă costurile, și nu să își crească profitul, ceea ce ar fi putut să aibă, de asemenea, un impact diferit asupra impozitării.

Prin urmare, este clar că acordarea creditelor DEPB și eventuala lor impozitare ulterioară constituie două măsuri diferite din partea autorităților publice indiene. Nu îi revine autorității responsabile cu ancheta să încerce să își imagineze situația care ar predomină cu sau fără impozitare. În orice caz, acest fapt nu ar avea influență asupra calculării valorii subvenției stabilite în perioada anchetei.

În consecință, aceste cereri au fost respinse.

(51) Opt societăți din eșantion au beneficiat de acest sistem în perioada anchetei și au obținut subvenții care se eșalonează între 1,45 și 8,44 %.

3. Certificatul de reprovizionare cu scutire de drepturi (DFRC)

(a) Temei juridic

(52) Acest sistem are ca temei juridic punctele 4.2.1-4.2.7 din Documentul privind politica de import și de export și punctele 4.31-4.36 din Manualul de proceduri.

(b) Eligibilitate

(53) Certificatul DFRC este eliberat comercianților-exportatori sau producătorilor-exportatori la importul de inputuri utilizate la fabricarea de produse fără plata drepturilor aplicabile.

(c) Punerea în aplicare practică

(54) Este vorba despre un sistem ulterior exportului care permite reprovizionarea, în cazul de față importul cu scutire de drepturi, a inputurilor care prezintă aceleași caracteristici, calități și specificații tehnice ca cele ale inputurilor utilizate în produsul de export. Cantitatea acestor inputuri se determină pe baza normelor SION. Aceste inputuri importate pot fi vândute pe piața internă sau utilizate în alt mod.

(55) În temeiul acestui sistem, orice exportator eligibil poate depune o cerere de certificat. DFRC este eliberat pentru importul de inputuri în funcție de normele SION corespunzătoare, astfel cum sunt menționate în consoament.

(56) Certificatul DFRC cuprinde doar inputurile specificate în normele SION. Caracteristicile, calitățile și specificațiile tehnice ale inputurilor care pot face obiectul unei reprovizionări trebuie să corespundă cu cele ale inputurilor utilizate în produsele de export.

(57) DFRC-urile pot fi cedate liber. Ele sunt valabile pe o perioadă de optsprezece luni.

(d) Concluzii cu privire la sistem

(58) În cazul în care o societate exportă mărfuri, aceștia i se acordă un certificat pe care îl poate folosi pentru a achita drepturilor vamale datorate la importurile viitoare de inputuri fizic consumate în produsele exportate sau pe care îl poate, pur și simplu, vinde.

- (59) Certificatele sunt considerate ca o contribuție financiară, deoarece ele constituie o subvenție. Ele implică un transfer direct de fonduri, dat fiind că pot fi vândute sau transformate în numerar sau pot fi folosite pentru a achita drepturi de import, și, în consecință, autoritățile publice indiene renunță la venituri pe care ar fi trebuit să le perceapă în mod normal.
- (60) Autoritățile publice indiene și Texprocil au afirmat că DFRC este un sistem autorizat drawback pentru produsele de înlocuire, în măsura în care prevede reprovizionarea cu inputuri utilizate în produsul exportat. În măsura în care cantitatea, calitatea și caracteristicile tehnice, precum și specificațiile corespund cu cele ale inputurilor utilizate în produsul de export, autoritățile publice indiene și Texprocil estimează că sistemul este autorizat, în temeiul acordului privind subvențiile și măsurile compensatorii (Acordul ASMC). Texprocil a susținut, de asemenea, că, în cazul în care se evaluează admisibilitatea unui sistem drawback pentru produsele de înlocuire, este necesar să se țină cont de produsul importat, și nu de persoana care importă. S-a mai afirmat că, în măsura în care sunt interesate autoritățile publice, nu se acordă nici un avantaj suplimentar.
- (61) Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul de bază prevede, printre altele, o excepție pentru sistemele drawback și sistemele drawback pentru produsele de înlocuire care respectă normele stricte stabilite la anexa I punctul (i) și la anexele II (definiție și norme privind sistemele drawback) și III (definiție și norme privind sistemele drawback pentru produsele de înlocuire).
- (62) Este cazul să se sublinieze că sistemele drawback implică rambursarea drepturilor achitate pentru inputurile importate care au fost consumate în procesul de fabricare a unui produs exportat. Cu toate acestea, în cadrul DFRC, importul prealabil de inputuri cu plata drepturilor sau cu scutire de drepturi nu este necesar.
- (63) Sistemele drawback pot prevedea rambursarea sau restituirea impozitelor la import percepute pentru inputurile consumate în procesul de producție a unui alt produs, de exemplu în cazul în care acesta din urmă, care este exportat, conține inputuri de origine națională având aceleași calități și caracteristici cu cele care sunt importate și pe care le înlocuiesc (denumite „sisteme drawback pentru produsele de înlocuire”). Ele permit, în special unei societăți confruntate cu lipsa inputurilor importate, să folosească inputuri de origine națională și să le încorporeze în produsele exportate și, prin urmare, să importe cantitatea corespunzătoare de inputuri cu scutire de drepturi. În acest context, este important că există un sistem sau o procedură de verificare, deoarece aceasta permite autorităților publice ale țării exportatoare să procedeze de asemenea manieră și să demonstreze că volumul de inputuri, pentru care este cerută restituirea, nu depășește cantitatea de produse analoge exportate, sub orice formă ar fi, și că restituirea impozitelor la import nu depășește valoarea percepută inițial pentru inputurile importate în cauză.
- (64) DFRC, care este un sistem posterior exportului, astfel cum s-a indicat la considerentul 54, conține o obligație inerentă de a importa numai inputurile care au fost consumate în producerea mărfurilor exportate. Aceste inputuri trebuie, dintr-un punct de vedere cantitativ și calitativ, să fie identice cu inputurile de origine națională utilizate în produsele exportate. Din acest punct de vedere, DFRC prezintă unele dintre caracteristicile sistemului drawback pentru produsele de înlocuire descris la anexa III la Regulamentul de bază. Cu toate acestea, ancheta a demonstrat că nu există nici un sistem sau o procedură care să permită să se verifice care inputuri au fost consumate sau nu în procesul de producție a bunului exportat sau dacă a avut loc remiterea excesivă a drepturilor de import, în sensul anexei I punctul (i) și al anexelor II și III la Regulamentul de bază.
- (65) În afară de aceasta, astfel cum este indicat la considerentul 57, DFRC poate fi cedat liber. Aceasta presupune că exportatorul, care primește un certificat care îi permite să achite drepturile vamale datorate pentru importurile viitoare de inputuri, nu este obligat să consume efectiv inputurile importate în procesul de producție, nici chiar să folosească efectiv certificatul pentru a importa inputuri (prin urmare, nu există nici o condiție privind utilizatorul real). Exportatorul poate chiar să decidă vânzarea certificatului importatorilor. În consecință, DFRC nu poate fi considerat un sistem drawback pentru produsele de înlocuire, astfel cum este descris în Regulamentul de bază ⁽¹⁾.
- (66) Ținând cont considerentele anterioare, autoritățile publice indiene, eliberând un certificat care poate fi cedat liber, acordă o contribuție financiară exportatorilor. În aceste condiții, certificatele constituie, în fapt, o subvenție directă din partea autorităților publice indiene pentru exportatorii în cauză.
- (67) În concluzie, această contribuție financiară a autorităților publice indiene conferă un avantaj beneficiarului DFRC, dat fiind că acesta din urmă obține gratuit fonduri care, ca atare, nu ar fi disponibile pe piața comercială. În consecință, sistemul constituie o subvenție. În măsura în care subvenția nu poate fi obținută decât cu condiția de a exporta, ea se subordonează, în drept, rezultatelor la export, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul de bază. Ea este, prin urmare, considerată ca specifică și susceptibilă de a face obiectul unor măsuri compensatorii.

(1) Faptul că DFRC nu poate fi considerat un sistem drawback pentru produsele de înlocuire, în conformitate cu Regulamentul de bază (în măsura în care legislația indiană nu garantează că este aplicat ca un adevărat sistem drawback) nu exclude posibilitatea, pentru diferiți exportatori, să utilizeze certificatul DFRC ca un sistem drawback.

(e) *Calculul valorii subvenției*

- (68) Un exportator a folosit DFRC ca sistem drawback pentru produsele de înlocuire. Această societate a putut demonstra că volumele de inputuri importate, care au fost scutite de drepturile de import, nu au depășit volumele folosite pentru produsele exportate. Ea a mai putut demonstra că restituirea impozitelor la import nu a depășit valoarea percepută inițial pentru inputurile importate în cauză. Prin urmare, s-a concluzionat că, în cazul acestei societăți, scutirea de drepturi la importul de inputuri era în conformitate cu dispozițiile anexelor I-III la Regulamentul de bază și că nu i s-a conferit, în consecință, nici un avantaj în perioada anchetei.
- (69) Două societăți au vândut certificatele pe care le-au obținut. În măsura în care DFRC nu acoperă decât inputurile care corespund normelor SION, avantajul conferit ar fi putut fi calculat în același mod ca pentru DEPB, adică sub forma unui procentaj din valoarea produselor finite exportate. Astfel cum s-a explicat anterior, aceste taxe standard au fost stabilite de autoritățile indiene pentru majoritatea produselor, inclusiv pentru produsul în cauză.
- (70) Cu toate acestea, certificatele care intră sub incidența acestui sistem nu au valoare nominală, spre deosebire de creditele din cadrul sistemului DEPB. Pe certificat se prevede cantitatea autorizată de inputuri importate și valoarea lor totală maximă. În acest caz, în absența unei valori monetare specifice pentru fiecare certificat, nu a fost posibilă determinarea avantajului rezultat din sistem pe baza valorii sau a cantității produselor exportate. În cazul în care certificatele au fost cedate (vândute), s-a considerat, prin urmare, rezonabil să se calculeze avantajul pe baza prețului de vânzare a certificatului.
- (71) Valoarea subvenției a fost repartizată pe totalul exporturilor în perioada anchetei, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de bază.
- (72) Două societăți au beneficiat de acest sistem în perioada anchetei. În cazul primei societăți, subvenția obținută se ridica la 3,08 % în timp ce pentru a doua societate, subvenția stabilită s-a dovedit neglijabilă.

4. Sistemul drepturilor preferențiale la importul de bunuri de capital (EPCG)

(a) *Temei juridic*

- (73) Acest sistem EPCG a fost anunțat la 1 aprilie 1992. În perioada anchetei, sistemul a fost reglementat de notificările vamale nr. 28/97 și nr. 29/97, care au intrat în vigoare la 1 aprilie 1997. Acest sistem este descris amănunțit la

capitolul 5 din Documentul privind politica de import și de export 2002/2007, precum și în Manualul de proceduri aferent.

(b) *Eligibilitate*

- (74) Sistemul este deschis „producătorilor-exportatori cu sau fără producător(i)/vânzător(i) asociat (asociați), comercianților-exportatori asociați producătorului (producătorilor) și prestatorilor de servicii” (citat din capitolul 5.2 din Documentul privind politica de import și de export 2002/2007).

(c) *Punerea în aplicare practică*

- (75) Pentru a putea beneficia de sistem, o societate trebuie să furnizeze autorităților competente informații cu privire la tipul și valoarea bunurilor de capital importate. În funcție de angajamentele la export pe care societatea acceptă să le asume, ea va putea importa bunurile de capital cu scutire de drepturi sau la o rată redusă. Pentru ca obligația de export să fie îndeplinită, bunurile de capital importate trebuie să fie folosite la producerea bunurilor exportate. O licență care autorizează importul la o rată preferențială este eliberată la cererea exportatorului. Obținerea licenței presupune plătirea unei taxe pentru dosar.
- (76) Titularul licenței EPCG poate, de asemenea, să se aprovizioneze cu bunuri de capital pe piața națională. În acest caz, producătorul național de bunuri de capital poate profita de avantaj pentru a importa, cu scutire de drepturi, componentele necesare pentru producerea acestor bunuri de capital. O altă posibilitate care i se oferă este de a cere unui titular al unei licențe EPCG să beneficieze de avantajul legat de exportul prevăzut pentru furnizarea de bunuri de capital.
- (77) Sistemul EPCG este supus unei obligații de export. Pentru ca obligația de export să fie îndeplinită, produsele fabricate datorită bunurilor de capital importate în cadrul sistemului trebuie să fie exportate. Trebuie, de asemenea, ca nivelul exporturilor să fie superior nivelului mediu al exporturilor aceluiași produs, realizate de societate în cursul celor trei ani precedenți obținerii licenței.

- (78) Sistemul a făcut recent obiectul unei modificări în ceea ce privește modalitățile obligației de export. Această modificare nu se aplică, cu toate acestea, decât licențelor eliberate după 1 aprilie 2003, adică după perioada anchetei. În temeiul noilor norme, societățile vor dispune de opt ani pentru a satisface obligația de export (valoarea exporturilor va trebui să fie de cel puțin de șase ori valoarea sumei totale a scutirii de drepturi pentru bunurile de capital importate).

(d) *Concluzii cu privire la sistemul EPCG*

- (79) Faptul că exportatorul beneficiază de o rată zero sau redusă a dreptului de import constituie o contribuție financiară a autorităților publice indiene, deoarece acestea renunță la venituri și se conferă un avantaj beneficiarului, în sensul că acesta achită drepturi mai puțin ridicate sau este scutit de drepturi de import. Sistemul EPCG constituie, prin urmare, o subvenție.
- (80) Licența nu poate fi obținută fără un angajament de export al produselor. Această subvenție este considerată ca specifică și, prin urmare, susceptibilă de a face obiectul unor măsuri compensatorii, deoarece ea se subordonează, în drept, rezultatelor la export, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul de bază.
- (81) S-a afirmat că termenul „input” de la punctul (i) din anexa I la Regulamentul de bază cuprinde, de asemenea, bunurile de capital, în măsura în care acestea din urmă constituie inputuri esențiale pentru producție, în lipsa cărora nici un produs final nu poate să se realizeze. S-a adăugat că doar folosirea de bunuri de capital permite transformarea inputurilor în produse finite și că amortizarea calculată pentru bunurile de capital reprezintă valoarea bunurilor de capital folosite la fabricarea produselor finale. În consecință, scutirea de drepturi pentru bunurile de capital folosite la fabricarea produsului exportat ar trebui să fie tratată ca o scutire de drepturi pentru inputurile folosite la producerea bunurilor exportate, și nu ca un avantaj care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, în sensul Regulamentului de bază.

Ca răspuns la aceste argumente, se consideră că bunurile de capital nu constituie „inputuri”, în sensul Regulamentului de bază, pentru că ele nu sunt fizic incorporate în produsele exportate. Argumentele invocate anterior sunt, în consecință, respinse.

(e) *Calculul valorii subvenției*

- (82) Avantajul conferit societăților a fost calculat pe baza valorii dreptului vamal neachitat pentru bunurile de capital importate, repartizată pe o perioadă corespunzătoare duratei normale de amortizare a acestor bunuri de capital în sectorul produsului în cauză, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de bază. În conformitate cu practica stabilită, valoarea astfel calculată imputabilă perioadei de anchetă a fost ajustată, adăugându-se dobânda corespunzătoare perioadei de anchetă, pentru a stabili valoarea totală a avantajului conferit de acest sistem beneficiarului. Dată fiind natura subvenției, care echivalează cu o subvenție unică, rata dobânzii comerciale în vigoare în India în perioada anchetei (estimată la 10 %) a fost considerată potrivită. Valoarea subvenției a fost apoi repartizată

asupra totalului exporturilor efectuate în perioada anchetei, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de bază.

- (83) În ceea ce privește calculul valorii subvenției, s-a afirmat că un astfel de calcul fondat pe „avantajul conferit beneficiarului” cere o repartizare a valorii subvenției (care corespunde drepturilor vamale neachitate) care poate fi atribuită perioadei de anchetă pe ansamblul producției (destinate pieței interne și exportului) a produsului în cauză. S-a adăugat că societățile care vând, de asemenea, produsul în cauză pe piața internă au folosit aceleași bunuri de capital pentru ansamblul producției lor de lenjerie de pat.

Ca răspuns la acest argument, s-a amintit că acest sistem se subordonează doar rezultatelor la export. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul de bază, avantajul care decurge din acest sistem trebuie, prin urmare, să fie repartizat numai pe cifra de afaceri la export, deoarece subvenția este acordată în funcție de o anumită valoare a produselor exportate într-o perioadă dată. În consecință, este respins argumentul în conformitate cu care avantajele conferite de acest sistem ar trebui să fie repartizate pe cifra de afaceri totală.

- (84) Trei societăți au beneficiat de acest sistem în perioada anchetei. Două dintre ele au obținut subvenții care se ridică la 0,38 % și, respectiv, 2,0 %. În ceea ce privește a treia societate, subvenția stabilită s-a dovedit neglijabilă.

5. *Regimul licențelor prelabile (ALS)*(a) *Temei juridic*

- (85) Acest sistem se aplică din 1977/1978. El se bazează pe punctele 4.1.1-4.1.7 din Documentul privind politica de import și de export și pe anumite secțiuni din capitolul 4 din Manualul de proceduri.

(b) *Eligibilitate*

- (86) Licențele prelabile sunt destinate exportatorilor și le permit să importe, cu scutire de drepturi, inputuri folosite la fabricarea produselor de export.

(c) *Punerea în aplicare practică*

- (87) Volumul importurilor autorizate în temeiul acestui sistem corespunde unui procentaj din volumul produselor finite exportate. Licențele prelabile precizează fie cantitatea, fie valoarea bunurilor pentru care este autorizat importul. Indiferent dacă sistemul se bazează pe cantități sau pe valori, ratele folosite pentru a determina achizițiile autorizate cu scutire de drepturi sunt stabilite, pentru majoritatea produselor dintre care și produsul în cauză, în conformitate cu norma SION. Diferitele inputuri precizate în licențele prelabile intră în fabricarea produselor finite corespunzătoare.

- (88) Licențe prealabile pot fi eliberate în următoarele cazuri:
- (i) „exporturi fizice: pot fi eliberate licențe prealabile pentru exporturi fizice unui producător-exportator sau unui comerciant-exportator asociat cu un producător (producători) pentru importul de inputuri necesare produsului de export” [citată din capitolul 4.1.1 litera (a) din Documentul privind politica de import și de export 2002-2007];
 - (ii) furnizări intermediare: pot fi eliberate licențe prealabile unui producător-exportator pentru aprovizionarea intermediară cu inputuri necesare pentru fabricarea produselor destinate să fie livrate exportatorului final, efectiv sau presupus, titularul altei licențe prealabile. Titularul licenței prealabile, care are intenția de a se aproviziona cu prioritate cu inputuri de pe piața locală decât să le importe direct, are posibilitatea să le obțină printr-o licență prealabilă pentru furnizări intermediare. În asemenea caz, cantitățile achiziționate pe piața internă sunt deduse din licențele prealabile și o licență intermediară prealabilă este eliberată furnizorului local. Titularul acestei licențe intermediare prealabile este autorizat să importe cu scutire de drepturi produsele necesare la fabricarea inputurilor livrate exportatorului final;
 - (iii) exporturi estimate: pot fi eliberate licențe prealabile, pentru exporturile prevăzute contractantului principal, în vederea importului de inputuri necesare pentru fabricarea produselor care trebuie furnizate categoriilor prevăzute la punctul 8.2 din Documentul privind politica. Autoritățile publice indiene afirmă că exporturile estimate se referă la tranzacțiile pentru care produsele furnizate nu părăsesc țara. Un anumit număr de tranzacții de aprovizionare sunt considerate ca exporturi estimate, cu condiția ca produsele să fie fabricate în India, de exemplu, aprovizionarea cu mărfuri a unităților axate pe export, furnizarea de bunuri de capital titularilor de licențe în cadrul sistemului EPCG;
 - (iv) bonuri de aprovizionare anticipată (Advance Release Orders-ARO): titularul licenței prealabile care are intenția să se aprovizioneze cu inputuri de pe piața locală cu prioritate față de importul direct are posibilitatea să le procure ca ARO. În acest caz, licențele prealabile sunt validate ca ARO și andosate furnizorului în momentul livrării inputurilor menționate în acestea. Andosarea acestor ARO permite furnizorului să beneficieze de restituirea și de rambursarea accizei finale pentru exporturile prevăzute. Într-un anumit fel, mecanismul ARO constă în rambursarea impozitelor și drepturilor furnizorului produsului cu prioritate față de exportator sub forma unei restituiri/rambursări de drepturi. Rambursarea impozitelor/drepturilor este valabilă în același timp pentru inputurile naționale și importate.
- (89) După verificare, s-a stabilit că numai licențele prealabile sub forma descrisă la punctul (i) menționat anterior (exporturi fizice) au fost folosite de un producător-exportator în perioada anchetei. În consecință, nu este necesar să se stabilească dacă, în cadrul prezentei anchete, categoriile (ii), (iii) și (iv) de licențe prealabile pot face obiectul unor măsuri compensatorii.
- (d) *Concluzii privind sistemul licențelor prealabile*
- (90) Doar societăților exportatoare li se acordă licențe pe care le pot folosi pentru achitarea drepturilor vamale de import. În această privință, sistemul se subordonează rezultatelor la export.
- (91) Astfel cum s-a menționat anterior, s-a stabilit că licențele prealabile pentru exporturile fizice au fost folosite de o singură societate în perioada anchetei. Ele i-au permis să importe, cu scutire de drepturi, inputuri destinate produselor exportate.
- (92) Autoritățile publice indiene au susținut că sistemul licențelor prealabile se bazează pe cantitate și că inputurile autorizate în cadrul licențelor depind de cantitățile exportate. Ele au mai evidențiat că, oricare ar fi inputurile importate în cadrul sistemului licențelor prealabile, ele trebuie să servească la fabricarea produselor exportate sau la reconstituirea stocurilor de inputuri folosite în produsele deja exportate. În conformitate cu autoritățile publice indiene, inputurile importate trebuie să fie folosite de exportator și nu pot fi vândute sau cedate.
- (93) Deși sistemul licențelor prealabile pare supus condiției utilizatorului real, s-a observat că nu există nici un sistem sau procedură care permite să se verifice dacă inputuri și care dintre acestea au fost consumate în procesul de producție a bunurilor exportate. Sistemul indică doar că inputurile importate cu scutire de drepturi au fost folosite în procesul de producție, fără să fie posibilă o distincție la destinația mărfurilor (piața internă sau de export).
- (94) Cu toate acestea, în scopul prezentei anchete, societatea în cauză a putut să demonstreze că volumele de materiale importate, scutite de drepturi de import, nu depășesc cantitățile folosite pentru produsele exportate. S-a concluzionat, prin urmare, că în prezentul caz, scutirea de drepturi de import pentru inputurile necesare produsului exportat a fost acordată în conformitate cu condițiile prevăzute la anexele I-III la Regulamentul de bază.
- (95) Ca urmare, s-a stabilit că societatea nu a beneficiat de nici un avantaj în cadrul acestui sistem.

6. Zone libere industriale de export (EPZ)/unități axate pe export (EOU)

(a) Temei juridic

(96) Acest sistem (EPZ/EOU), introdus în 1965, este un instrument relevant al politicii de import și de export, care cuprinde măsuri de promovare a exporturilor. În perioada anchetei, sistemul era reglementat de notificările vamale nr. 53/97, 133/94 și 126/94. Acest sistem este descris amănunțit în capitolul 6 din Documentul privind politica de import și de export 2002-2007, precum și în Manualul de proceduri aferent.

(b) Eligibilitate

(97) În principiu, societățile care se angajează să exporte totalitatea producției lor de bunuri și de servicii pot fi create sub sistemul EPZ/EOU. Astfel, ele pot să beneficieze de anumite avantaje. Șapte zone libere industriale de export au fost identificate în India. Unitățile axate pe export pot fi situate oriunde în India. Este vorba despre unități sub control vamal care rămân sub supravegherea funcționarilor vamali, în conformitate cu secțiunea 65 din Legea vamală. Cu toate că societățile care funcționează sub sistemul EPZ/EOU trebuie să își exporte întreaga producție, autoritățile publice indiene le autorizează să vândă o parte din aceasta pe piața internă în anumite condiții.

(c) Punerea în aplicare practică

(98) Societățile care solicită statutul de unitate axată pe export sau care doresc să se stabilească într-o zonă liberă industrială de export trebuie să prezinte o cerere autorităților competente. Această cerere trebuie să conțină informații privind, printre altele, previziunile de producție, valoarea estimată a exporturilor, necesitățile de import și nevoile de inputuri naționale pentru următorii cinci ani. În cazul în care autoritățile îi acceptă cererea, societatea este informată cu privire la obligațiile care decurg din această acceptare. Societățile situate în zonele libere industriale pentru export și unitățile axate pe export pot fabrica orice produs. Acceptarea este valabilă pentru o perioadă de cinci ani. Acceptarea se poate reînnoi de mai multe ori.

(99) Aceste societăți beneficiază de următoarele avantaje:

- (i) scutirea de drepturi de import pentru toate tipurile de produse (în special pentru bunurile de capital, materiile prime și bunurile consumabile) necesare pentru fabricarea, producerea, transformarea sau utilizarea în cadrul acestor procese;
- (ii) scutirea de accize pentru mărfurile achiziționate pe piața internă;

- (iii) scutirea, pentru o perioadă de zece ani, până în 2010, de impozitul datorat în mod normal pe profitul realizat din vânzările la export, în temeiul secțiunii 10a sau 10b din Legea privind impozitul pe profit;
- (iv) rambursarea impozitului central pe vânzări, achitat pentru mărfurile achiziționate pe piața internă;
- (v) posibilitatea de participare străină la capitalul social de 100 %;
- (vi) posibilitatea de a vinde o parte din producție pe piața internă în schimbul plății drepturilor aplicabile, ca excepție de la obligația de a exporta întreaga producție.

(100) Societățile în cauză trebuie să țină contabilitatea, într-un format specific, a tuturor importurilor în cauză, a consumului și a utilizării tuturor materiilor prime importate, precum și a exporturilor realizate. Această contabilitate trebuie să fie prezentată periodic, la cerere, autorităților competente.

(101) Importatorul trebuie, de asemenea, să realizeze câștiguri nete minime în valută corespunzătoare unui procentaj din exporturi precizat în Documentul privind politica de import și de export. Toate activitățile unei unități axate pe export/ale unei societăți stabilite în zona liberă industrială pentru export trebuie să fie efectuate în sedii aflate sub control vamal.

(d) Concluzie cu privire la sistemul EPZ/EOU

(102) În cadrul prezentei anchete, sistemul EPZ/EOU a fost folosit de o societate pentru a importa materii prime și bunuri de capital, precum și pentru a achiziționa produse pe piața internă. Societatea a apelat, de asemenea, la acest sistem pentru a vinde o parte din producție pe piața internă. S-a constatat că societatea a beneficiat de concesiile acordate în materie de scutire de drepturile vamale pentru materiile prime și bunurile de capital, de scutire de accize pentru mărfurile achiziționate pe piața internă și de rambursare a impozitului central pe vânzări achitat pentru mărfurile cumpărate pe piața internă. Prin urmare, Comisia a examinat dacă aceste concesiuni pot face obiectul unor măsuri compensatorii. În această privință, sistemul EPZ/EOU cuprinde acordarea unei subvenții, în măsura în care concesiile acordate constituie o contribuție financiară din partea autorităților publice indiene, pentru că acestea renunță la veniturile datorate în mod normal și se conferă un avantaj beneficiarului. Această subvenție, fiind subordonată, în drept, rezultatelor la export, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul de bază, ea este considerată, prin urmare, specifică și, în consecință, susceptibilă de a face obiectul unor măsuri compensatorii.

- (103) În ceea ce privește materiile prime și bunurile consumabile, acestea pot beneficia de scutirea descrisă la punctul (i) din anexa I la Regulamentul de bază doar în cazul în care sunt consumate în procesul de fabricare a produsului exportat și în cazul în care există un sistem sau o procedură care permite să se verifice care inputuri au fost consumate în procesul de producție a bunului exportat și în ce proporție. Este necesar să se noteze că importurile de instalații mecanice (bunuri de capital) nu se încadrează la această scutire.
- (104) Texprocil a susținut, pentru aceleași motive ca cele invocate în cadrul sistemului EPCG, la considerentul 81, că bunurile de capital importate în cadrul sistemului EOU nu ar trebui să fie susceptibile de a face obiectul unor măsuri compensatorii.
- (105) Ca răspuns la acest argument, este necesar să se reamintească, astfel cum s-a indicat la considerentul 81, că bunurile de capital nu constituie „inputuri”, în sensul Regulamentului de bază. În afară de aceasta, s-a determinat că acest sistem se subordonează, în drept, numai rezultatelor la export. Sistemul este, prin urmare, considerat specific și susceptibil de a face obiectul unor măsuri compensatorii.
- (106) În ceea ce privește scutirea de accize, s-a constatat că drepturile achitate pe achizițiile realizate de unități, altele decât unitățile axate pe export, sunt creditate sub formă de drawback (CENVAT) și folosite pentru a achita accizele pe vânzările interne. Astfel, scutirea de accize pe achizițiile efectuate de o unitate axată pe export nu constituie o renunțare la veniturile suplimentare de către autoritățile publice indiene și nu conferă alt avantaj unităților beneficiare.
- (107) Nu este și cazul rambursării impozitului central pe vânzări achitat pentru mărfurile cumpărate pe piața internă, în măsura în care acest impozit nu este rambursat societăților care funcționează pe piața internă. Se precizează la punctul 6.12 din Documentul privind politica de import și de export că societățile EPZ/EOU pot beneficia de această rambursare, cu condiția ca mărfurile furnizate să fie fabricate în India. Cu alte cuvinte, societățile EOU beneficiază de rambursarea impozitului central pe vânzări, ceea ce nu este cazul pentru societățile naționale.
- (108) Texprocil a susținut, de asemenea, că impozitul central pe vânzări datorat pentru inputurile obținute pe piața locală și folosite la fabricarea produsului exportat constituie un impozit indirect, în sensul literei (h) din anexa I la Regulamentul de bază și că, în consecință, scutirea de acest tip de impozite indirecte în cascadă percepute în etape anterioare nu poate fi considerată susceptibilă de a face obiectul unor măsuri compensatorii.
- (109) În lista de exemple de subvenții la export prevăzută la anexa I la Regulamentul de bază, litera (h) conține ceea ce urmează: „Exonerarea, remiterea sau amânarea impozitelor indirecte în cascadă percepute în etape anterioare asupra bunurilor sau serviciilor utilizate pentru producerea bunurilor exportate, ale căror valori ar fi superioare celor ale exonerărilor, remiterilor sau amânărilor impozitelor indirecte în cascadă similare percepute în etape anterioare asupra bunurilor sau serviciilor utilizate pentru producerea de produse similare vândute pentru consumul intern; cu toate acestea, exonerarea, remiterea sau amânarea impozitelor indirecte în cascadă percepute în etape anterioare vor putea fi acordate pentru produsele exportate, chiar atunci când nu sunt acordate pentru produsele similare vândute pentru consumul intern, în cazul în care impozitele indirecte în cascadă percepute în etape anterioare se aplică pentru inputuri consumate în fabricarea produsului exportat (ținând cont de pierderile normale). Acest punct se interpretează în conformitate cu directivele privind consumul de inputuri în procesul de producție, prevăzute la anexa II.”
- (110) S-a afirmat că litera (h) din anexa I la Regulamentul de bază stipulează ceea ce urmează:
- „(i) impozitele indirecte în cascadă percepute în stadii anterioare asupra inputurilor utilizate pentru producerea bunului de export fac obiectul unei scutiri;
- (ii) singura condiție cerută este ca impozitele indirecte în cascadă percepute în stadii anterioare să fi fost prelevate pe aceste inputuri;
- (iii) scutirea este acordată, chiar dacă o asemenea scutire nu se acordă pentru produsele similare vândute pentru consumul intern”.
- (111) În această privință, este necesar să se noteze că, în sensul Regulamentului de bază, impozitele indirecte „în cascadă” sunt impozite eșalonate în stadii multiple, care sunt percepute în cazul în care nu există un mecanism de creditare ulterioară a impozitului pentru cazul în care bunurile sau serviciile impozabile la o anumită etapă de producție sunt utilizate într-o etapă ulterioară de producție.
- (112) Ca reacție la aceste argumente, trebuie să se reamintească, în conformitate cu politica de import și de export, că societățile EOU beneficiază de rambursarea impozitului central pe vânzări achitat pentru mărfurile achiziționate pe piața internă. Cu alte cuvinte, mărfurile nu trebuie neapărat să fie încorporate la fabricarea produselor exportate. În conformitate cu autoritățile publice indiene, plătitorul de impozit pe vânzări este cumpărătorul și impozitul central pe vânzări nu este, în general, rambursabil.

- (113) Rambursarea, în favoarea EOU, a impozitului central pe vânzări achitat pentru mărfurile cumpărate pe piața internă se consideră ca o subvenție care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, din următoarele motive. În conformitate cu litera (h) din anexa I la Regulamentul de bază, rambursarea, în favoarea EOU (care sunt obligate să exporte), a impozitului central pe vânzări achitat pentru mărfurile cumpărate pe piața internă constituie o remitere excesivă față de mărfurile vândute pentru consumul intern (pentru care nu se prevede nici o rambursare a impozitului central pe vânzări). Astfel cum s-a menționat anterior, la punctul 6.12 din Documentul privind politica de import și de export se precizează că EPZ/EOU pot beneficia de această rambursare cu condiția ca mărfurile furnizate să fie fabricate în India. Spre deosebire de societățile care vând pe piața internă, EOU beneficiază de rambursarea impozitului central pe vânzări. În afară de aceasta, nu s-a demonstrat că rambursarea este acordată în conformitate cu directivele privind consumul de inputuri în procesul de producție (anexa II la Regulamentul de bază). Nu a fost furnizat nici un element de probă care să arate că autoritățile publice indiene au constituit și aplică un sistem sau o procedură care permite să se verifice dacă inputurile au fost consumate în procesul de producție a bunurilor exportate și în ce proporție. În afară de aceasta, ancheta a stabilit că societatea în cauză a cumpărat, pe baza scutirii de impozitul central pe vânzări, un anumit număr de inputuri care nu sunt consumate la fabricarea de bunuri exportate. Pe această bază, se poate doar concluziona că a avut loc o plată excesivă.
- (114) Un alt argument invocat este faptul că EOU în cauză este situată în statul indian Uttar Pradesh și că este necesar, prin urmare, să se țină cont de legea aplicabilă pentru impozitul pe vânzări în acest stat pentru a determina dacă societățile, altele decât societățile EOU care sunt stabilite acolo, sunt scutite sau nu de impozitul pe vânzări. S-a afirmat că legislația indiană, în cazul de față Legea națională privind impozitul comercial, autorizează scutirea sau dispensa de plata impozitului pentru achiziționarea de materii prime și de ambalaje utilizate la fabricarea produselor exportate. Această dispoziție nu ar stabili, prin urmare, o distincție între un produs exportat de o societate EOU și o altă societate.
- (115) Cu toate acestea, s-a stabilit în cursul vizitei de verificare la autoritățile publice indiene că vânzările între state sunt supuse impozitului central, și nu impozitului local pe vânzări. S-a explicat că impozitul central pe vânzări nu este, în general, rambursabil (în afară de cazul EOU care beneficiază de rambursarea impozitului central pe vânzări achitat pentru mărfurile achiziționate pe piața internă). Cu toate acestea, în ceea ce privește impozitul local pe vânzări care se aplică vânzărilor efectuate în interiorul unui stat indian, autoritățile publice locale decid acordarea scutirilor. Faptul că un anumit stat acordă anumite scutiri sau dispense de la plata impozitului nu este relevant în cazul în care se evaluează dacă sistemul de rambursare a impozitului central pe vânzări achitat pentru mărfurile achiziționate pe piața internă este susceptibil sau nu de a face obiectul unor măsuri compensatorii.
- (116) În concluzie, dat fiind că subvenția este rezervată societăților EPZ/EOU, ea se subordonează, în drept, rezultatelor la export, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul de bază. Ea este, prin urmare, considerată ca specifică și susceptibilă a face obiectul unor măsuri compensatorii.
- (e) *Calculul valorii subvenției*
- Scutirea de drepturi de import pentru materiile prime
- (117) În timpul vizitei de verificare, au fost controlate natura și cantitățile produselor importate. Ancheta a stabilit că societatea se aprovizionează cu materii prime pe piața internă și că importurile sale sunt marginale. În consecință, nu s-a pus problema unei remiteri excesive a dreptului de import.
- Scutirea de drepturi de import pentru bunurile de capital
- (118) Spre deosebire de materiile prime, bunurile de capital nu sunt fizic consumate în produsele finite. În scopul calculului, valoarea dreptului nepercept echivalează cu o subvenție pentru fiecare import de bunuri de capital. Avantajul conferit societății supuse anchetei a fost, prin urmare, calculat pe baza valorii dreptului vamal neachitat pentru bunurile de capital importate, repartizată pe o perioadă corespunzătoare duratei de amortizare normale a acestor bunuri de capital în sectorul produsului în cauză, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de bază. Valoarea astfel calculată imputabilă în perioada anchetei a fost ajustată, adăugându-se dobânda corespunzătoare perioadei de anchetă, astfel încât să se stabilească valoarea totală a avantajului conferit beneficiarului de acest sistem. Dată fiind natura subvenției, care echivalează cu o subvenție unică, rata dobânzii comerciale în vigoare în India în cursul perioadei de anchetă (estimată la 10 %) a fost considerată potrivită. Valoarea totală a subvenției a fost apoi repartizată pe valoarea totală a cifrei de afaceri la export, realizată de EOU, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de bază. Pe baza acestui calcul, societatea a beneficiat de o subvenție de 6,85 %.

Rambursarea impozitului central pe vânzări achitat pentru mărfurile achiziționate pe piața internă

- (119) Avantajul a fost calculat pe baza valorii impozitului central pe vânzări rambursabil pentru achizițiile efectuate în perioada anchetei. Valoarea subvenției a fost repartizată pe totalul exporturilor efectuate în perioada anchetei, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de bază. Pe această bază, s-a dovedit că societatea a beneficiat de o subvenție de 1,75 %.

7. Scutirea de impozitul pe profit (ITES)

(a) Temei juridic

- (120) Sistemul de scutire de impozitul pe profit se bazează pe Legea din 1961 privind impozitul pe profit. Această lege, care este modificată în fiecare an prin Legea finanțelor, definește modalitățile de percepere a impozitelor, precum și diferitele scutiri/deduceri care pot fi obținute. Scutirile pe care societățile le pot pretinde sunt reglementate de secțiunile 10a, 10b și 80hhc din lege (scutirile de impozitul pe profitul realizat din vânzările la export).

(b) Eligibilitate

- (121) Scutirile prevăzute la secțiunea 10a pot fi cerute de societățile situate în zone libere pentru comerț. Scutirea prevăzută la secțiunea 10b poate fi cerută de societățile EOU. Scutirile prevăzute la secțiunea 80hhc pot fi cerute de orice întreprindere care exportă mărfuri.

(c) Punerea în aplicare practică

- (122) Pentru a putea beneficia de deducerile/scutirile de impozite menționate anterior, societățile trebuie să prezinte o solicitare în acest sens la depunerea declarației de impunere la autoritatea fiscală la sfârșitul exercițiului financiar. Exercițiul financiar durează de la 1 aprilie până la 31 martie. Declarația de impunere trebuie să fie prezentată autorităților până la 30 noiembrie a anului următor. Evaluarea finală de către autorități poate dura până la trei ani de la data prezentării declarației de impunere. Societățile pot cere doar una dintre deducerile prevăzute în cele trei secțiuni menționate anterior.

(d) Concluzii cu privire la sistemul de scutire de impozitul pe profit

- (123) La litera (e) din anexa I la Regulamentul de bază, „scutirea, remiterea sau amânarea, în tot sau în parte, a impozitelor directe [...] datorate de întreprinderi [...] în funcție de exporturile lor” sunt considerate ca subvenții la export. În

cadrul sistemului de scutire de impozitul pe profit, autoritățile publice indiene acordă o contribuție financiară societății, renunțând la veniturile publice sub forma impozitelor directe pe care societatea ar trebui să le achite, în cazul în care ea nu ar solicita scutirea de impozitul pe profit. Această contribuție financiară conferă un avantaj beneficiarului, pentru că îi reduce impozitele pe profit.

- (124) Subvenția se subordonează, în drept, rezultatelor la export, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul de bază, pentru că numai profitul realizat din vânzările la export este scutit de impozit. Ea este, prin urmare, considerată ca specifică.

- (125) Autoritățile publice indiene și Texprocil au susținut că scutirea de impozitul pe profit prevăzută în secțiunea 80hhc a fost progresiv eliminată începând cu exercițiul financiar aprilie 2001/martie 2002. Ei au estimat, în consecință, că nu este necesar să supună acest sistem măsurilor compensatorii.

- (126) Ei au afirmat, de asemenea, că, în ceea ce privește subsecțiunea 1b din secțiunea 80hhc din Legea privind impozitul pe profit, profitul din vânzările la export poate fi scutit cu un anumit procentaj, în funcție de anul de referință, astfel cum arată următorul tabel:

Exercițiul financiar	Anul de evaluare	Procentajul din profitul la export care poate face obiectul unei deduceri
2000-2001	2001-2002	80 %
2001-2002	2002-2003	70 %
2002-2003	2003-2004	50 %
2003-2004	2004-2005	30 %
2004-2005	2005-2006	0 %

- (127) Ca răspuns la aceste argumente, s-a stabilit în cursul verificării că sistemul era încă în vigoare la sfârșitul perioadei de anchetă. Într-adevăr, rata reală de scutire de impozitul pe profitul realizat la export era de 70 % și sistemul va continua să confere un avantaj producătorilor-exportatorilor indieni în cazul în care aceștia din urmă sunt supuși măsurilor definitive. În conformitate cu articolul 15 din Regulamentul de bază, trebuie să fie instituite drepturi compensatorii, cu excepția cazului în care se elimină subvenția sau subvențiile sau a cazului în care s-a demonstrat că acestea nu mai conferă un avantaj exportatorilor. În măsura în care scutirea de impozitul pe profit prevăzută în secțiunea 80 hhc îndeplinește clar criteriul de instituire a drepturilor, în temeiul articolului 15 din Regulamentul de bază, orice avantaj rezultat ar trebui să fie inclus în valoarea totală a dreptului compensatoriu.

(e) *Calculul valorii subvenției*

- (128) Solicitățile în temeiul secțiunilor 10a, 10b și 80hhc sunt prezentate la sfârșitul exercițiului financiar, în același timp cu declarația de impunere. Dat fiind că exercițiul financiar în India durează de la 1 aprilie la 31 martie, avantajul a fost calculat pe baza scutirii reale de impozitul pe profit cerută în cursul exercițiului financiar care se termină în perioada anchetei (de la 1 aprilie 2001 la 31 martie 2002). Această cerere de scutire trebuia prezentată până la 30 septembrie 2002, adică la sfârșitul perioadei de anchetă. Avantajul conferit exportatorilor a fost, prin urmare, calculat pe baza diferenței dintre valoarea impozitului exigibil în mod normal fără scutire și valoarea acestui impozit cu scutire. Rata impozitului pentru societăți este de 35,7 % pentru acest exercițiu financiar. Valoarea subvenției a fost repartizată pe totalitatea exporturilor, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul de bază.
- (129) Cu toate că s-a remarcat că avantajul care decurge din subvenție ar trebui să fie considerat nul, au fost propuse diferite metode de calcul a marjei de subvenție, în special în ceea ce privește ratele de impozit normale în vigoare.
- (130) În această privință, s-a observat că articolul 5 din Regulamentul de bază dispune că valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii ar trebui să fie calculată în termeni de avantaj conferit beneficiarului, astfel cum s-a constatat și s-a determinat pentru perioada anchetei. Astfel cum s-a menționat anterior, avantajul a fost calculat pe baza valorii profitului impozabil în mod normal, realizat în cursul exercițiului financiar 2001/2002 (de la 1 aprilie 2001 la 31 martie 2002) care s-a terminat la mijlocul perioadei de anchetă. În timpul exercițiului financiar 2001/2002 (care corespunde cu anul de evaluare 2002/2003), rata reală de scutire de impozitul pe profitul de la export (adică procentajul profitului la export care poate face obiectul unei scutiri de impozit) se ridică la 70 %. În timpul exercițiului financiar următor (de la 1 aprilie 2002 la 31 martie 2003), rata reală de scutire de impozitul pe profitul de la export se ridică la 50 %. Deoarece o parte din acest ultim exercițiu corespunde perioadei de anchetă stabilite în cadrul prezentei proceduri, se consideră potrivit să se calculeze valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii proporțional cu două niveluri aplicate în perioada anchetei, adică 60 %. Valoarea subvenției de care au beneficiat societățile care au recurs la acest sistem a făcut obiectul unei ajustări în consecință.
- (131) S-a mai afirmat că profiturile generate de DEPB trebuiau deduse din valoarea profitului impozabil. În conformitate cu aceste afirmații, fără profiturile generate de DEPB, nici un profit impozabil nu s-ar fi realizat din vânzările la export. Acest argument este lipsit de fundament. Chiar în cazul în care trebuie să se includă profiturile generate de DEPB, acest sistem este acordat societăților care pot să beneficieze de el sub forma unei subvenții în numerar (adică un transfer direct de fonduri), în timp ce scutirea de impozitul pe profit se aplică veniturilor „datorate în mod normal”, la care au renunțat autoritățile publice indiene. Cu toate că avantajul conferit de DEPB depinde clar de profitul total realizat de o societate, ambele subvenții rezultă din două măsuri diferite luate de autoritățile publice indiene. Nu îi revine autorității însărcinate cu ancheta să încerce să își imagineze situația care ar predomina în lipsa anumitor subvenții. În orice caz, profitul impozabil al unei societăți, realizat din vânzările la export sau din ansamblul tranzacțiilor, rezultă dintr-o comparare a costurilor și veniturilor sale totale, care cuprind numeroase elemente diferite și rezultă din toate tipurile de decizii comerciale și forțe ale pieței. Nu ar fi rațional să se aleagă un element (în cazul de față, profitul generat de DEPB) și să se excludă din calcul. În orice caz, astfel cum s-a explicat anterior, avantajul a fost calculat pentru toate societățile pe baza scutirii reale de impozitul pe profit, cerută în timpul exercițiului financiar care se termină în perioada anchetei (de la 1 aprilie 2001 la 31 martie 2002).
- (132) Șase societăți au beneficiat de acest sistem în perioada anchetei. Cinci societăți au obținut subvenții care se eșalonează între 0,32 % și 3,70 %, în timp ce, pentru a șasea, subvenția stabilită s-a dovedit neglijabilă.
- 8. Valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii**
- (133) Valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, în sensul Regulamentului de bază, exprimată pe o bază *ad valorem* pentru producătorii-exportatori care au făcut obiectul anchetei, se eșalonează între 3,09 % și 10,44 %.
- (134) În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din Regulamentul de bază, marja de subvenție pentru societățile care au cooperat, neincluse în eșantion, calculată pe baza marjei de subvenție medii ponderate pentru societățile care au cooperat, se ridică la 7,67 %. Nivelul global de cooperare pentru India fiind ridicat (peste 90 %), marja reziduală pentru toate celelalte societăți a fost fixată la nivelul marjei de subvenție individuale celei mai ridicate, și anume 10,44 %.

Tipul subvențiilor	DEPB	DFRC	EPCG	EPZ/EOU	ITES	Total
	Acordat ulterior exportului					
Bombay Dyeing N. W. Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	4,95 %		0,38 %			5,33 %
Brijmohan Purusottamdas	5,93 %				0,32 %	6,25 %
Divya	3,47 %				2,95 %	6,42 %
Jindal Worldwide	1,45 %				1,65 %	3,09 %
Texcellence	1,88 %	3,08 %			3,70 %	8,65 %
Mahalaxmi Exports	7,02 %				2,29 %	9,31 %
Pasupati				8,59 %		8,59 %
Prakash Cotton Mills	8,44 %		2,00 %			10,44 %
Vigneshwara	4,46 %					4,46 %
Societățile care au cooperat, neincluse în eșantion						7,67 %
Toate celelalte societăți						10,44 %

- (135) În ceea ce privește o societate din eșantion, Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, s-a stabilit că aceasta din urmă a folosit licențe obținute de la două societăți aflate în legătură: Nowrosjee Wadia & Sons Limited și N. W. Exports Limited. Ancheta arătând că ambele societăți aflate în legătură au exportat bunurile fabricate de Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, acestea din urmă trebuie să fie supuse marjei de subvenție stabilite pentru Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd.

D. INDUSTRIA COMUNITARĂ

- (136) În Comunitate, produsele în cauză sunt fabricate de:
- producătorii în numele cărora a fost depusă plângerea; toți producătorii selecționați în eșantion (denumiți în continuare „producători comunitari din eșantion”), care figurau, de asemenea, printre reclamanți;
 - alți producători comunitari care nu sunt la originea plângerii și care nu au cooperat; un singur producător care s-a opus procedurii, reprezentând mai puțin de 1 % din producția comunitară.
- (137) Comisia a examinat dacă toate societățile menționate anterior pot fi considerate ca ansamblul producătorilor comunitari, în sensul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul de bază. Producția tuturor societăților menționate anterior constituie producția comunitară.
- (138) Industria comunitară se compune din 29 de producători comunitari care au cooperat cu Comisia, dintre care 5 figurează printre producătorii comunitari din eșantion. Acești producători reprezintă 45 % din producția comunitară de lenjerie de pat din bumbac. Se consideră, prin urmare, că aceștia constituie industria comunitară, în sensul articolului 9 alineatul (1) și al articolului 10 alineatul (8) din Regulamentul de bază.

E. PREJUDICIUL

1. Remarci preliminare

- (139) Tehnicile de eşantionare fiind utilizate pentru industria comunitară, prejudiciul a fost evaluat, pe de o parte, pe baza datelor colectate la nivelul ansamblului industriei comunitare, în ceea ce priveşte evoluţia producţiei, a productivităţii, a vânzărilor, a cotei de piaţă, a ocupării forţei de muncă şi a creşterii şi, pe de altă parte, pe baza informaţiilor culese de la producătorii comunitari din eşantion, care au fost analizate pentru a stabili tendinţa preţurilor şi a rentabilităţii, a fluxurilor de lichidităţi, a aptitudinii de a mobiliza capitaluri şi investiţii, a stocurilor, a capacităţilor, a utilizării capacităţilor, a randamentului investiţiilor şi a salariilor.

2. Consumul comunitar

- (140) Consumul comunitar a fost determinat pe baza volumelor de producţie ale producătorilor comunitari comunicate de Eurocoton, diminuate de exporturi şi crescute de importurile din India şi din alte ţări terţe, pe baza cifrelor Eurostat. Consumul comunitar aparent a crescut cu regularitate între 1999 şi perioada anchetei de la 173 651 la 199 881 de tone, ceea ce corespunde unei creşteri de 15 %.

3. Importuri din ţara în cauză

(a) Volumul şi cota de piaţă

- (141) Volumul importurilor în Comunitate de lenjerie de pat din bumbac originară din India a scăzut cu 9 % în perioada în cauză, de la 15 700 de tone în 1999 la 14 300 de tone în perioada anchetei. După ce a crescut uşor din 1999 până în 2000, el a scăzut în 2001. Cota de piaţă corespunzătoare a scăzut de la 9,1 % în 1999 la 7,2 % în perioada anchetei.
- (142) Chiar dacă este adevărat că importurile din India au cedat cote de piaţă în timpul perioadei în cauză, ele se situează, cu toate acestea, la un nivel net superior celui menţionat la articolul 10 alineatul (11) din Regulamentul de bază. De altfel, compararea cu cota de piaţă deţinută de industria comunitară dovedeşte importanţa lor. Cota de piaţă a importurilor din India reprezintă peste o treime din cota de piaţă a industriei comunitare. De asemenea, este necesar să se observe că, în primele nouă luni din 2003, volumele de import au crescut cu peste 11 %, pe baza unei evoluţii anuale.

(b) Preţul

- (143) Preţurile medii practicate de India au rămas stabile la aproximativ 5,65 euro pe kilogram în 1999 şi 2000, pentru a atinge 5,80 euro pe kilogram în 2001, înainte de a scădea cu 5 % şi de a ajunge la aproximativ 5,50 euro pe kilogram în perioada anchetei.

(c) Subcotarea de preţuri

- (144) În scopul analizei subcotării de preţuri, preţurile de vânzare medii ponderate pe tipuri de produse, practicate de industria comunitară cu privire la clienţii săi independenţi pe piaţa Comunităţii, au fost comparate cu preţurile de export medii ponderate corespunzătoare importurilor în cauză. Această comparare a fost făcută după deducerea rabaturilor şi remiterilor. Preţurile industriei comunitare au fost ajustate la nivelul franco fabrică. Preţurile de import practicate au fost preţurile CIF ajustate pentru a ţine cont de drepturile vamale şi de costurile ulterioare importului.
- (145) Această comparaţie a arătat că, în perioada anchetei, produsele în cauză originare din India au fost vândute în Comunitate la preţuri care determină o subcotare a preţurilor industriei comunitare de aproximativ 26 % până la 70 %. În peste 75 % din cazuri, marjele de subcotare erau cuprinse între 60 şi 70 %.

4. Situația industriei comunitare

- (146) S-a examinat dacă industria comunitară mai poate să se redrezeze în urma efectelor practicilor trecute de dumping sau de subvenții, dar ancheta nu a evidențiat nici un element în acest sens.
- (147) S-a susținut că industria comunitară nu a suferit un prejudiciu important, deoarece beneficia de protecția contingentelor. Este adevărat că în perioada anchetei unele contingente erau în vigoare. Aceste contingente au ca temei juridic în dreptul internațional Acordul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) privind textilele și îmbrăcămintea și vor fi progresiv eliminate până la 31 decembrie 2004. Trebuie să se observe că ele nu au fost epuizate în perioada anchetei. Cantitățile care pot fi importate în cadrul contingentelor corespund unor cote substanțiale ale pieței Comunității. Într-adevăr, pe baza cifrelor consumului observate în perioada anchetei, contingentul anual pentru 2002 corespunde, în cazul Indiei, unei cote de piață de aproximativ 12 %. Este necesar să se adauge că volumul acestor contingente textile se determină cu ocazia unor negocieri directe, care nu intră în cadrul de analiză prevăzut de Regulamentul de bază antisubvenții. Cu toate că nu se poate exclude că aceste contingente au influențat situația industriei comunitare, simpla lor existență nu o poate feri de un prejudiciu. Analiza cifrelor privind prezentul caz arată că, în pofida existenței unor contingente, industria comunitară a suferit un prejudiciu important în perioada anchetei. În fapt, situația industriei comunitare s-a deteriorat, deși exportatorii indieni nu au epuizat contingentul care le-a fost acordat în perioada anchetei. Argumentul este, prin urmare, respins.

(a) Date cu privire la industria comunitară în ansamblul său

Producția, ocuparea forței de muncă și productivitatea

- (148) Volumul producției industriei comunitare a crescut ușor de la 37 700 de tone în 1999 la 39 500 de tone în perioada anchetei, adică o creștere de 5 %.
- (149) Ocuparea forței de muncă a rămas, practic, stabilă, în jurul unei cifre de 5 500 de persoane. Rezultă astfel că productivitatea s-a îmbunătățit, crescând de la 6,8 tone pe lucrător în 1999 la 7,2 tone pe lucrător în perioada anchetei, ceea ce reprezintă un câștig de 6 % în perioada în cauză.

Volumul vânzărilor și cota de piață

- (150) Volumul vânzărilor industriei comunitare a crescut cu 4 % în perioada considerată, de la 36 200 de tone în 1999 la 37 800 de tone în perioada anchetei. El a atins 38 300 de tone în 2001, dar a scăzut în perioada anchetei. Cifra de afaceri generată de aceste vânzări a crescut de la 410 milioane de euro în 1999 la 441 de milioane de euro în 2001, dar a pierdut apoi 5 %, pentru a scădea la 420 de milioane de euro în perioada anchetei.
- (151) Deși consumul a crescut cu 15 % în aceeași perioadă, cota de piață a industriei comunitare a scăzut de la 20,8 % la 18,9 % în perioada anchetei. Ea a fluctuat în jurul a 20 % între 1999 și 2001, înainte de a scădea cu 1,5 puncte procentuale între 2001 și perioada anchetei.

Creșterea

- (152) În timp ce consumul comunitar a crescut cu 15 % între 1999 și perioada anchetei, volumul vânzărilor industriei comunitare a crescut cu numai 4 %. De altfel, volumul total al importurilor a crescut cu 35 % în aceeași perioadă, creșterea cea mai importantă de la 120 000 până la 139 000 de tone situându-se între 2001 și perioada anchetei. În timp ce cota de piață a ansamblului importurilor a câștigat mai mult de 10 puncte procentuale, cea a industriei comunitare a scăzut de la 20,8 % la 18,9 %, ceea ce înseamnă că industria comunitară nu a putut profita suficient de creșterea pieței între 1999 și perioada anchetei.

(b) *Date privind eşantionul de producători comunitari*

Stocurile, capacitățile și utilizarea capacităților

- (153) Stocurile fluctuează considerabil, deoarece lenjeria de pat este în principal produsă la comandă, ceea ce reduce posibilitatea de a produce numai în scopul de a constitui stocuri. Cu toate că s-a observat o creștere a stocurilor producătorilor comunitari din eşantion, stocurile nu sunt considerate ca un indicator al prejudiciului relevant în acest caz, din cauza fluctuațiilor lor puternice, tipice industriei.
- (154) Pentru aproape toți producătorii comunitari din eşantion, a fost dificil să se determine capacitățile de producție, deoarece procesul de fabricare a produsului similar este individualizat și necesită diferite combinații de mașini. Este, prin urmare, imposibil să se tragă o concluzie generală privind capacitățile atribuite produsului similar, pornind de la capacitatea diferitor instalații mecanice. În afară de aceasta, anumiți producători comunitari din eşantion subcontractează o parte a procesului de producție.
- (155) Cu toate acestea, pentru lenjeria de pat imprimată, departamentul „imprimare” a fost considerat factorul determinant al capacității fiecăruia dintre producătorii comunitari din eşantion. S-a constatat că utilizarea capacităților departamentului „imprimare” nu a încetat să scadă, ajungând de la 90 % la 82 %.
- (156) S-a afirmat că evoluția capacităților de producție și a utilizării capacităților nu poate fi considerată ca un element în sprijinul existenței unui prejudiciu. În această privință, cum a fost cazul și în anchetele anterioare privind același produs, se recunoaște că nu a fost posibil să se tragă o concluzie generală privind capacitatea diferitor instalații mecanice. Cu toate acestea, analiza capacităților de imprimare, deși limitată la o parte a produselor similare, este unul dintre indicatorii care lasă să se întrevadă existența unui prejudiciu.

Prețurile

- (157) Prețurile medii pe kilogram practicate de producătorii din eşantion au crescut progresiv de la 13,3 la 14,2 euro în perioada în cauză. Pentru a aprecia această evoluție, este necesar să se reamintească faptul că acest preț mediu se referă atât la tipurile de produs în cauză cu valoare ridicată, cât și la cele cu valoare scăzută, și că industria comunitară a fost constrânsă să își orienteze producția spre produse de nișă cu o valoare mai mare, vânzările sale în volume mari destinate pieței de masă suferind din cauza importurilor la prețuri mici. De altfel, prețurile medii pe kilogram ale industriei comunitare, în ansamblul său, au înregistrat o creștere marginală, de la 11,3 euro în 1999 la 11,5 euro în 2001, dar au scăzut la 11,1 euro în perioada anchetei.
- (158) S-a afirmat că evoluția prețurilor nu poate fi considerată ca un element în sprijinul existenței unui prejudiciu. Această afirmație se bazează pe simplul fapt, explicat la considerentul 157, că prețurile de vânzare ale societăților incluse în eşantion au crescut ușor. Or, evoluția prețurilor este doar un factor de analizat printre alți factori. De altfel, și costul unitar total a crescut, iar industria comunitară s-a orientat mai mult spre producția de produse de nișă cu o mare valoare adăugată, care se vând mai scump. O creștere a prețului mediu nu demonstrează neapărat o absență de prejudiciu. Argumentul este, prin urmare, respins.

Investițiile și capacitatea de a mobiliza capitaluri

- (159) Între 1999 și 2001, investițiile au fost sensibil reduse de la 7 la 2,5 milioane de euro. Ele au rămas mai degrabă stabile între 2001 și perioada anchetei, dar nu mai reprezentau atunci decât 41 % din valoarea investită în 1999.
- (160) Industria comunitară nu a declarat nici o dificultate de a mobiliza capitaluri pentru activitățile sale și nici un element nu indică acest fapt.

Rentabilitatea, randamentul investițiilor și fluxul de lichidități

- (161) Rentabilitatea producătorilor comunitari din eșantion a scăzut puternic în perioada în cauză, de la 7,7 % în 1999 la 4,4 % în perioada anchetei, ceea ce corespunde unei scăderi de 42 %. Randamentul investițiilor a urmat aceeași tendință, scăzând cu 44 %. De la 10,5 % în 1999, el a căzut la 5,9 % în perioada anchetei.
- (162) S-a susținut că o rentabilitate medie peste 5 % în perioada în cauză nu poate constitui un element în sprijinul existenței unui prejudiciu. În acest sens, prejudiciul trebuie să fie stabilit, în principal, în legătură cu perioada anchetei. Or, în perioada anchetei, rentabilitatea nu era decât de 4,4 %. În afară de aceasta, rentabilitatea a atins 7,7 % în 1999, într-un timp în care industria comunitară nu suferea din cauza concurenței importurilor care fac obiectul unor subvenții, înainte de a scădea cu 43 % în perioada în cauză. Prin urmare, aceasta a căzut puternic în perioada respectivă, din cauza concurenței puternice a importurilor care fac obiectul unor subvenții. De aici rezultă că, în perioada anchetei, rentabilitatea era mai mică decât ceea ce ar fi putut fi în absența importurilor care fac obiectul unor subvenții (și anume, 6,5 %).
- (163) S-a afirmat că scăderea rentabilității societăților incluse în eșantion nu poate fi atribuită importurilor care fac obiectul unor subvenții, ci unei mărimi a costurilor mării de lucru și unei scăderi a investițiilor. Costul mediu al mării de lucru folosite de producătorii din eșantion a crescut doar cu 4,2 % în perioada în cauză și nu poate, așadar, explica scăderea rentabilității. De altfel, o diminuare a investițiilor nu se explică neapărat printr-o scădere a rentabilității. Argumentul este, prin urmare, respins.
- (164) S-a declarat că diminuarea randamentului investițiilor este pur și simplu consecința reducerii investițiilor. Cu toate acestea, randamentul investițiilor exprimă raportul dintre profit și valoarea ansamblului activelor. În consecință, diminuarea investițiilor, care provoacă o scădere a valorii ansamblului activelor, ar contribui mai degrabă la o creștere a randamentului investițiilor. Argumentul este, prin urmare, respins.
- (165) Fluxurile de lichidități generate de produsul similar au scăzut considerabil de la 16,8 la 11,3 milioane de euro între 1999 și perioada anchetei. Scăderea cea mai importantă a intervenit în 2000, atunci când fluxurile de lichidități au scăzut cu 27 %. Ele au mai pierdut 5 % între 2000 și perioada anchetei.
- (166) S-a susținut că, în opinia Comisiei, fluxurile de lichidități nu sunt un factor semnificativ. În acest sens, trebuie precizat că acest indicator este influențat de variațiile stocurilor și are, așadar, o relevanță limitată. Cu toate acestea, trebuie să se observe că, în perioada în cauză, fluxurile de lichidități au avut aceeași tendință negativă ca alți indicatori, confirmând deteriorarea situației industriei comunitare, și nu ar trebui să fie considerate ne semnificative.

Salariile

- (167) Costurile mării de lucru au crescut cu 3,3 % în perioada în cauză, de la 35,2 milioane de euro în 1999 la 36,3 milioane de euro în perioada anchetei. Numărul de lucrători rămânând practic stabil, costul mediu al mării de lucru a crescut de la 29 100 la 30 300 de euro. Este vorba despre creșteri nominale, cu mult inferioare creșterii prețurilor de consum, de peste 7,8 % în perioada în cauză.
- (168) S-a afirmat că majorarea salariilor infirmă existența unui prejudiciu. În această privință, s-a observat că, în perioada în cauză, costul mediu al mării de lucru al societăților incluse în eșantion n-a crescut decât cu 4,2 % în termeni nominali, ceea ce, ținând cont de creșterea prețurilor de consum, corespunde unei scăderi de aproximativ 3,6 % în termeni reali.

Importanța valorii subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii

- (169) Ținând cont de volumul și de prețurile importurilor care fac obiectul unor subvenții, impactul marjei efective de subvenție, care este, de asemenea, semnificativă, nu poate fi considerat neglijabil.

Relevanța indicatorilor

- (170) S-a afirmat că producția, productivitatea și volumul vânzărilor erau în creștere și ocuparea forței de muncă stabilă, ceea ce nu confirma existența unui prejudiciu. S-a mai adăugat că era și cazul analizei stocurilor și capacității de a mobiliza capitaluri și că nu avea nici un sens să se comenteze acești factori. Este necesar să se observe în această privință că numeroși factori trebuie examinați pentru a stabili existența unui prejudiciu și că, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul de bază, unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie în mod necesar o bază de judecată decisivă. Argumentul nu este convingător, pentru că un singur indicator luat izolat nu este relevant și că alții urmează o tendință negativă. El este, prin urmare, respins.

5. Concluzie cu privire la prejudiciu

- (171) Examinarea factorilor prevăzuți anterior arată că situația industriei comunitare s-a înrăutățit între 1999 și perioada anchetei. În perioada considerată, rentabilitatea sa a scăzut evident și cota sa de piață a scăzut cu 9,1 %. Mulți alți indicatori de prejudiciu, și anume utilizarea capacităților, fluxurile de lichidități, randamentul investițiilor și investițiile, au evoluat, de asemenea, negativ. În ceea ce privește producătorii comunitari din eșantion, investițiile lor, precum și randamentul investițiilor, au scăzut considerabil. Ocuparea forței de muncă a rămas, practic, stabilă. Câțiva indicatori au evoluat pozitiv: în perioada în cauză, cifra de afaceri și volumele de vânzare ale industriei comunitare au crescut ușor. Productivitatea și salariile au înregistrat o creștere marginală. În ceea ce privește prețurile de vânzare medii ale producătorilor din eșantion, ele au evoluat ascendent în perioada în cauză, ceea ce se explică, cu toate acestea, în parte, prin reorientarea acestor producători spre vânzările de produse de nișă cu o valoare mai mare. Totuși, este necesar să se noteze că, în aceeași perioadă, consumul comunitar a crescut cu 15 %, în timp ce cota de piață a industriei comunitare scădea cu 9,1 %. În plus, prețurile de vânzare medii ale industriei comunitare au scăzut în perioada în cauză.
- (172) Având în vedere considerentele anterioare, s-a concluzionat că industria comunitară a suferit un prejudiciu important, în sensul articolului 8 din Regulamentul de bază.

F. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

1. Introducere

- (173) În conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă importurile din India care fac obiectul unor subvenții au cauzat industriei comunitare un prejudiciu care poate fi considerat important. Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unor subvenții, care, în același timp, ar fi putut cauza un prejudiciu industriei comunitare, au fost, de asemenea, examinați, astfel încât prejudiciul pe care l-au cauzat eventual să nu fie atribuit importurilor în cauză.

2. Impactul importurilor care fac obiectul unor subvenții

- (174) Volumul importurilor, în Comunitate, de lenjerie de pat din bumbac originară din India a scăzut cu 9 % în ansamblu, de la 15 700 de tone în 1999 la 14 300 de tone în perioada anchetei. După ce au crescut ușor din 1999 în 2000, importurile au scăzut în 2001 și s-au stabilizat în perioada anchetei. Cota de piață corespunzătoare a scăzut de la 9,1 % în 1999 la 7,2 % în perioada anchetei, ceea ce reprezintă o valoare substanțială.

- (175) Prețurile medii practicate de India au scăzut ușor în perioada în cauză. Ele au rămas stabile la început, în 1999 și 2000, în jurul unei valori de aproximativ 5,65 euro pe kilogram și au ajuns la 5,80 euro pe kilogram în 2001, înainte de a scădea cu 5 % și de a ajunge la aproximativ 5,50 euro pe kilogram în perioada anchetei.
- (176) Analiza efectului importurilor care fac obiectul unor subvenții a arătat că, în esență, concurența are loc la nivelul prețului. Într-adevăr, cumpărătorul însuși determină calitatea și stilul produsului pe care intenționează să îl comande. Rezultă din analiza procesului de vânzare/cumpărare că, înainte de a da o comandă unui producător-exportator din India, importatorii și comercianții precizează toate caracteristicile produsului care trebuie livrat (stilul, culoarea, calitatea, dimensiunile etc.) și compară, prin urmare, în mod esențial, ofertele diferiților producători pe baza prețului, pentru că toate celelalte elemente de diferențiere sunt predeterminate în cererile de prețuri sau rezultă din eforturile depuse de importatorii însuși pentru produse similare (strategie de marcă, de exemplu). S-a constatat că prețurile importurilor care fac obiectul unor subvenții sunt cu mult inferioare celor ale industriei comunitare și ale exportatorilor din alte țări terțe și că ele au continuat să scadă în perioada anchetei. S-a mai constatat că industria comunitară a trebuit să renunțe, în mare parte, la segmentele pieței cu prețuri mici, dominate de importurile din India, ceea ce subliniază legătura de cauzalitate care există între importurile din India care fac obiectul unor subvenții și prejudiciul suferit de industria comunitară.
- (177) S-a afirmat că importurile din India scădeau în termeni absoluți și în termeni relativi, în situația în care nu erau supuse nici unui drept, și că ele reprezentau o cotă de piață relativ restrânsă, astfel încât ele nu cauzau nici un prejudiciu.
- (178) Importurile din India au scăzut într-adevăr, ceea ce se poate totuși explica prin mai mulți factori: mai întâi, în perioada anchetei, aceste importuri erau supuse unui drept vamal de 10,2 % (până în decembrie 2001) și de 9,6 % (din ianuarie 2002), în timp ce importurile din Pakistan, principalul furnizor, sunt scutite de drepturi vamale din ianuarie 2002. Apoi, în ceea ce privește cota de piață, aspectul decisiv nu este de a ști dacă o cotă de piață este relativ restrânsă sau nu, ci dacă este suficient de ridicată pentru a putea cauza un prejudiciu important. S-a observat, în această privință, că importurile erau substanțiale și efectuate la prețuri mici, făcând obiectul unor subvenții și determinând o subcotă a prețurilor industriei comunitare. S-a mai constatat că aceste importuri au coincis cu prejudiciul suferit de industria comunitară. Toate aceste elemente au contribuit în mare măsură la concluzia prezentului capitol, și anume că importurile au cauzat un prejudiciu important.
- (179) Având în vedere ponderea lor în volum și preț pe piața Comunității, importurile din India au exercitat o puternică presiune asupra scăderii prețurilor și volumelor de vânzări ale industriei comunitare. Industria comunitară nu a reușit să compenseze scăderea volumului vânzărilor în segmentele cu prețuri mici ale pieței prin vânzările de produse de nișă cu o rentabilitate mare, ceea ce s-a tradus printr-o scădere considerabilă a cotei de piață, a investițiilor, a rentabilității sale și a randamentului investițiilor sale.
- (180) Cota de piață deținută de importurile din India în perioada anchetei era substanțială și net superioară nivelului *de minimis*. Diminuarea moderată a volumelor importate nu este de așa natură încât să lase să se înțeleagă că exporturile indiene ocupă un loc marginal pe piața comunitară și sunt pe punctul de a fi eliminate. Prin urmare, s-a concluzionat că, luate izolat, importurile din India care fac obiectul unor subvenții au cauzat un prejudiciu important industriei comunitare. În afară de aceasta, cu titlu ilustrativ, s-a observat că importurile din India au crescut din nou cu peste 8 % în primul semestru din 2003, în raport cu primul semestru din 2002, ceea ce arată că tendința aparentă spre scădere nu este, probabil, durabilă.
- (181) S-a susținut că subvenția medie era de 8 % și că subcotărea medie era cu mult mai ridicată, în timp ce prețurile practicate de producătorii din eșantion erau în creștere.

- (182) În această privință, trebuie să se precizeze că, în multe cazuri, prețurile la export nu cuprindeau nici un cost aferent stilului și comercializării lenjeriei de pat, aceste servicii fiind asigurate de importator în Comunitate. Aceste costuri nu pot fi estimate în mod rezonabil pentru produsul similar în ansamblul său, dar luarea lor în calcul ar însemna o diminuare a marjelor de subcotare. În afară de aceasta, prețurile industriei comunitare se raportează, în unele cazuri, la produse de marcă vândute mai scump. De altfel, articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul de bază prevede că examinarea trebuie să cuprindă demonstrația că volumul și/sau prețul importurilor care fac obiectul unor subvenții au un impact asupra industriei comunitare. Așadar, în cele din urmă, nu este importantă subcotarea în acest context, ci nivelul de preț al importurilor. Prin urmare, nu se poate concluziona că importurile care fac obiectul unor subvenții nu au cauzat un prejudiciu important.

3. Efectele altor factori

(a) Afirmațiile cu privire la dumpingul importurilor originare din Pakistan

- (183) Pakistanul și-a mărit continuu cota de piață, care a crescut de la 20,8 % în 1999 la 24,7 % în perioada anchetei, adică de la 36 000 la 49 400 de tone. Prețurile medii la export din Pakistan situându-se în aceeași gamă cu prețurile indiene, trebuie să se presupună că exporturile pakistaneze au cauzat, de asemenea, un prejudiciu industriei comunitare. Este important să se precizeze că, în paralel cu prezenta anchetă antisubvenții, o anchetă antidumping a fost deschisă cu privire la același produs originar din Pakistan. Această anchetă în curs se bazează pe afirmația în conformitate cu care exporturile pakistaneze au câștigat cote de piață, deoarece au fost efectuate în dumping în Comunitate, cauzând astfel un prejudiciu industriei comunitare. În cazul în care această declarație este confirmată de anchetă, vor fi luate măsuri adecvate în timp util.
- (184) S-a concluzionat, prin urmare, că importurile din Pakistan au contribuit în mod probabil la prejudiciul important suferit de industria comunitară. Cu toate acestea, chiar în cazul în care este posibil ca aceste importuri să aducă, de asemenea, un prejudiciu industriei comunitare, este incontestabil că importurile din India i-au cauzat, la rândul lor, un prejudiciu important.

(b) Importurile originare din țări terțe, altele decât India și Pakistan

- (185) Importurile originare din țări terțe, altele decât India și Pakistan, au crescut de la 51 400 de tone în 1999 la 75 300 de tone în perioada anchetei. Cota lor de piață a crescut de la 29,6 % la 37,7 % în aceeași perioadă. Cea mai mare parte a acestor importuri provine din Turcia. Date fiind legăturile dintre societățile turce și cele comunitare, există o anumită integrare a pieței, sub forma schimburilor între întreprinderi între producătorii-exportatori turci și operatorii comunitari, care sugerează că decizia de a importa din această țară nu depinde numai de preț. Prețurile medii ale produsului în cauză originar din Turcia în perioada anchetei confirmă acest lucru: acestea erau mai mari cu aproximativ 45 % față de prețurile indiene și cu 34 % față de prețurile pakistaneze. Este, prin urmare, improbabil ca importurile originare din Turcia să rupă legătura de cauzalitate dintre importurile din India care fac obiectul unor subvenții și prejudiciul suferit de industria comunitară.
- (186) Luate în mod individual, cotele de piață ale altor țări sunt cu mult mai mici și nu depășesc 3,9 %. Este, prin urmare, puțin probabil ca ele să fi putut cauza un prejudiciu important.
- (187) Prețul mediu al importurilor originare din alte țări decât India și Pakistan a crescut de la 7,18 euro pe kilogram în 1999 la 7,47 euro pe kilogram în 2001, și a scăzut ușor până la 7,40 euro pe kilogram în perioada anchetei. Cu toate acestea, în perioada anchetei, aceste prețuri erau mai mari cu aproximativ 34 % față de prețurile importurilor din India. În consecință, importurile din alte țări terțe nu au exercitat aceeași presiune asupra prețurilor industriei comunitare precum importurile din India. De asemenea, cota de piață a fiecăreia dintre aceste țări era mai mică de 4 %. S-a concluzionat, prin urmare, că importurile din alte țări terțe nu au rupt legătura de cauzalitate dintre importurile din India care fac obiectul unor subvenții și prejudiciul suferit de industria comunitară.

(c) *Contractarea cererii*

- (188) S-a susținut că cererea de lenjerie de pat produsă de industria comunitară scade în volum, deoarece această industrie se concentrează pe segmentul superior al pieței unde volumele de vânzare sunt mai mici. Cu toate acestea, astfel cum s-a precizat anterior, consumul comunitar total de lenjerie de pat nu s-a diminuat, ci mai degrabă a crescut în perioada în cauză. Majoritatea producătorilor comunitari oferă diferite linii de produse destinate diferitor segmente ale pieței. Mărcile de lux generează marje ridicate, dar nu sunt vândute decât în cantități foarte mici. Pentru a optimiza utilizarea capacităților și pentru a acoperi costurile fixe de producție, industria comunitară trebuie, de asemenea, să vândă volume importante în segmentul pieței cu prețuri mici. Nici un element nu indică faptul că cererea a scăzut în acest segment. De altfel, acest segment este din ce în ce mai dominat de importurile la prețuri mici, ceea ce aduce un prejudiciu industriei comunitare. Având în vedere creșterea generală a consumului, care nu s-a limitat la un anumit segment al pieței, nu se poate considera că cererea comunitară a rupt legătura de cauzalitate dintre importurile din India care fac obiectul unor subvenții și prejudiciul suferit de industria comunitară.

(d) *Importurile industriei comunitare*

- (189) S-a susținut că industria comunitară importa lenjerie de pat din bumbac din India, contribuind astfel la prejudiciu. Cu toate acestea, numai unul dintre producătorii comunitari din eșantion a importat efectiv produsul în cauză din India în perioada anchetei, iar vânzările acestor importuri nu reprezentau decât o mică proporție din cifra sa de afaceri totală (aproximativ 10 %). În consecință, nu se poate considera că importurile produsului în cauză originar din India, efectuate de industria comunitară au rupt legătura de cauzalitate dintre importurile din India care fac obiectul unor subvenții și prejudiciul substanțial suferit de industria comunitară în ansamblul său.

(e) *Rezultatele la export ale industriei comunitare*

- (190) Exporturile producătorilor comunitari din eșantion nu reprezintă decât aproximativ 0,5 % din totalul vânzărilor lor. Constituind o parte neglijabilă a activităților lor, exporturile nu au putut să contribuie la prejudiciul suferit.

(f) *Productivitatea industriei comunitare*

- (191) Evoluția productivității a fost descrisă în partea prezentului regulament consacrată prejudiciului. Deoarece productivitatea a crescut de la 6,8 tone pe lucrător în 1999 la 7,2 tone pe lucrător în perioada anchetei, adică cu aproximativ 6 %, acest factor nu a putut contribui la prejudiciul suferit.

4. CONCLUZII

- (192) Cu o cotă de piață de 7,2 % în perioada anchetei, importurile originare din India care fac obiectul unor subvenții erau substanțiale și au fost efectuate la prețuri mici, în scădere, într-o perioadă în care industria comunitară suferea un prejudiciu important care se manifesta printr-o diminuare a cotei sale de piață, precum și printr-o diminuare a utilizării capacităților, a investițiilor, a rentabilității, a randamentului investițiilor și a fluxului de lichidități.
- (193) Este probabil că importurile din Pakistan au provocat, de asemenea, un prejudiciu industriei comunitare, ceea ce nu sugerează, cu toate acestea, că prejudiciul cauzat de importurile din India își pierde importanța. Celelalte cauze eventuale ale prejudiciului, și anume importurile din alte țări decât India și Pakistan, cererea, importurile industriei comunitare, precum și exporturile și productivitatea au fost analizate, dar s-a constatat că ele nu rupeau legătura de cauzalitate dintre importurile din India și prejudiciul suferit de industria comunitară. Din cauza volumului lor substanțial și a politicii agresive a prețurilor la care au fost supuse, exporturile indiene, considerate izolat, sunt o cauză independentă a prejudiciului important suferit de industria comunitară. În consecință, nici o altă potențială sursă de prejudiciu nu poate să contrazică faptul că există o legătură de cauzalitate reală și semnificativă între importurile care fac obiectul unor subvenții și prejudiciul important.

- (194) Ținând cont de analiza dezvoltată anterior, care a distins și a separat în mod clar efectele tuturor factorilor cunoscuți cu privire la situația industriei comunitare de efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unor subvenții, s-a concluzionat că importurile din India au cauzat un prejudiciu important Comunității, în sensul articolului 8 alineatul (6) din Regulamentul de bază.

G. INTERESUL COMUNITĂȚII

1. Remarci generale

- (195) S-a examinat dacă, în pofida concluziilor privind subvențiile prejudiciabile, existau motive imperioase de a concluziona că nu este în interesul Comunității să adopte măsuri în acest caz special. În acest scop și în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul de bază, Comisia a evaluat impactul instituirii sau neînstituirii de măsuri pentru toate părțile interesate de prezenta procedură.

2. Industria comunitară

- (196) Industria comunitară a suferit un prejudiciu important. Ea a demonstrat că este viabilă și capabilă să facă față concurenței în condiții de piață echitabile. Situația prejudiciabilă în care se află rezultă din dificultățile sale de a concura cu importurile la preț mic care fac obiectul unor subvenții. Presiunea exercitată de aceste importuri a forțat, de asemenea, mai mulți producători comunitari să își înceteze producția de lenjerie de pat din bumbac.
- (197) Se consideră că instituirea de măsuri va restabili o concurență echitabilă pe piață. Industria comunitară ar trebui astfel să fie în măsură să își crească volumul și prețul vânzărilor, ceea ce va genera profitul necesar pentru a justifica noi investiții în instalațiile sale de producție.
- (198) În absența unor măsuri, situația industriei comunitare va continua să se deterioreze. Ea nu va fi în măsură să investească în noi capacități de producție și să concureze eficient cu importurile din țările terțe. Unele societăți vor trebui să își înceteze producția și să își concedieze lucrătorii.
- (199) S-a concluzionat că instituirea unor măsuri compensatorii este în interesul industriei comunitare.

3. Importatorii și utilizatorii

- (200) Un chestionar a fost adresat importatorilor și utilizatorilor menționați în plângere, precum și tuturor asociațiilor cunoscute. Numai un importator independent al produsului în cauză din Comunitate a adresat un răspuns Comisiei.
- (201) Vânzările produsului în cauză originar din India reprezintă mai puțin de 20 % din cifra de afaceri totală a acestei societăți, a cărei rentabilitate generală este în jur de 10 %. Având în vedere puținele informații disponibile, nu a fost posibil să se analizeze efectele probabile ale măsurilor propuse asupra tuturor importatorilor și utilizatorilor. Cu toate acestea, luând în considerare drepturi moderate prevăzute și numărul de țări care nu sunt supuse nici unui drept antidumping sau compensatoriu, efectul instituirii drepturilor compensatorii poate fi considerat minor.
- (202) Comisia nu a primit nici un răspuns la chestionar din partea utilizatorilor, dar mai multe argumente au fost ridicate în observațiile Ikea și ale Asociației Comerțului Exterior.
- (203) S-a afirmat că industria comunitară nu este în măsură să satisfacă totalitatea cererii de lenjerie de pat în Comunitate. Trebuie să se amintească faptul că măsurile nu prevăd împiedicarea importurilor în Comunitate, ci garantarea că ele nu sunt efectuate la prețuri prejudiciabile care fac obiectul unor subvenții. Importuri de origini diverse vor continua să satisfacă o parte importantă a cererii din Comunitate. Nu ar trebui să existe nici o penurie de aprovizionare, deoarece sunt prevăzute numai drepturi compensatorii moderate și foarte multe țări nu sunt supuse nici unui drept antidumping sau compensatoriu.

- (204) S-a susținut că atât consumatorul final, cât și utilizatorii „instituționali”, precum hotelurile, spitalele etc. au nevoie de importurile de lenjerie de pat ieftină, deoarece industria comunitară nu fabrică produse din gama de prețuri mici. Ancheta a arătat că cei cinci producători comunitari din eșantion continuă fabricarea acestor produse. Tehnic, nu există nici un motiv care să interzică o creștere a producției acestor produse în Comunitate. În afară de aceasta, sunt prevăzute numai drepturi compensatorii moderate și foarte multe țări nu sunt supuse nici unui drept antidumping sau compensatoriu, ceea ce înseamnă că va fi întotdeauna posibilă aprovizionarea din alte surse.

4. Concluzii cu privire la interesul Comunității

- (205) Ținând cont de cele menționate mai sus, s-a concluzionat că nu există nici un motiv serios, legat de interesul comunitar, de a nu institui măsuri compensatorii în acest caz.

H. MĂSURI COMPENSATORII

1. Nivelul de eliminare a prejudiciului

- (206) Se consideră utilă adoptarea unor măsuri compensatorii pentru a preveni ca importurile care fac obiectul unor subvenții să cauzeze un prejudiciu suplimentar.
- (207) Pentru a determina nivelul drepturilor, s-a ținut cont de marjele de subvenție stabilite și de valoarea dreptului necesar pentru eliminarea prejudiciului suferit de industria comunitară.
- (208) Ținând cont de rentabilitatea medie atinsă de industria comunitară în 1999 și în 2000, s-a considerat că o marjă a profitului de 6,5 % din cifra de afaceri era nivelul minim la care această industrie ar fi putut să se aștepte în absența unor subvenții prejudiciabile. Majorarea necesară a prețului a fost determinată comparând prețul mediu ponderat la import, folosit pentru a stabili subcotarea și prețul neprejudiciabil al produselor vândute de industria comunitară pe piața Comunității. Prețul neprejudiciabil a fost obținut ajustând prețurile de vânzare ale industriei comunitare pentru a ține cont de pierderile/profitul reale în perioada anchetei și adăugând marja de profit menționată anterior. Eventualele diferențe care rezultă din această comparație au fost ulterior exprimate în procentul valorii totale CIF la import.

2. Măsuri definitive

- (209) Nivelul de eliminare a prejudiciului fiind mai mare decât marjele de subvenție stabilite, măsurile definitive trebuie să fie fondate pe acestea din urmă. Nivelul global de cooperare pentru India fiind ridicat (peste 90 %), marja reziduală pentru toate celelalte societăți a fost stabilită la nivelul celei mai ridicate marje de subvenție individuale, și anume 10,4 %.
- (210) S-a stabilit că două dintre societățile incluse în eșantion, Texcellence Overseas și Jindal Worldwide, sunt părți aflate în legătură. Ancheta, într-adevăr, a dezvăluit că ele au acționari comuni. Prin urmare, acestea trebuie să fie considerate ca o singură entitate, în scopul perceperii drepturilor și, în consecință, să fie supuse aceluiași nivel al dreptului compensatoriu. Cantitățile produsului în cauză, exportate în Comunitate în perioada anchetei, de fiecare dintre aceste societăți, au fost utilizate pentru a asigura o ponderare adecvată. Dreptul compensatoriu mediu ponderat aplicabil acestor două societăți se ridică la 7,8 %.

(211) În consecință, se aplică următoarele drepturi:

Societatea	Nivelul dreptului
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai N. W. Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %
Texcellence Overseas, Mumbai Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %
Societăți care au cooperat, neincluse în eșantion	7,6 %
Toate celelalte societăți	10,4 %

(212) Nivelurile dreptului compensatoriu individual prevăzut de prezentul regulament au fost stabilite pe baza concluziilor prezentei anchete. Ele reflectă, prin urmare, situația constatată pentru întreprinderile interesate în această anchetă. Aceste niveluri ale dreptului (în opoziție cu dreptul la nivel național aplicabil „tuturor celorlalte societăți”) se aplică astfel exclusiv importurilor de produse originare din țara în cauză, fabricate de societățile și, prin urmare, de entitățile juridice specifice menționate. Produsele importate fabricate de orice societate ale cărei nume și adresă nu sunt menționate în mod special în dispozitivul prezentului regulament, inclusiv de entități aflate în legătură cu societățile menționate în mod special, nu pot beneficia de aceste niveluri și vor fi supuse dreptului aplicabil „tuturor celorlalte societăți”.

(213) Orice cerere de aplicare a acestor niveluri individuale ale dreptului compensatoriu (de exemplu, în urma unei schimbări a numelui entității sau în urma înființării de noi entități de producție sau de vânzare) trebuie să se adreseze de îndată Comisiei și trebuie să conțină toate informațiile necesare privind, în special, orice modificare a activităților societății legate de producția și vânzările pe piața internă și la export, care decurge, de exemplu, din schimbarea numelui sau din schimbarea entităților de producție și de vânzare. După caz, prezentul regulament va fi modificat în consecință, cu scopul de actualiza lista societăților care beneficiază de nivelurile individuale ale dreptului, precum și lista societăților enumerate la anexă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie un drept compensatoriu definitiv la importurile de lenjerie de pat din bumbac, pur sau amestecat cu fibre sintetice sau artificiale sau cu in (inul nefiind fibra dominantă), albită, colorată sau imprimată, originară din India, încadrată la codurile NC ex 6302 21 00 (codurile TARIC 6302 21 00 81 și 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (codul TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (codul TARIC 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (codul TARIC 6302 31 90 90) și ex 6302 32 90 (codul TARIC 6302 32 90 19).

(2) Nivelul dreptului aplicabil prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, se stabilește după cum urmează pentru produsele fabricate de următoarele societăți:

Societatea	Nivelul dreptului (în %)	Codul adițional TARIC
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai	5,3 %	A488
N. W. Exports Limited, Mumbai	5,3 %	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %	A491
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %	A492
Texcellence Overseas, Mumbai	7,8 %	A493
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %	A494
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %	A496
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %	8048
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %	A497

(3) Nivelul dreptului aplicabil prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, este de 7,6 % pentru produsele fabricate de societățile menționate la anexă (codul adițional TARIC A498).

(4) Nivelul dreptului aplicabil prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, este de 10,4 % pentru produsele fabricate de societățile care nu sunt menționate la aliniatele (2) și (3) (codul adițional TARIC A999).

(5) Cu excepția unei indicații contrare, dispozițiile în vigoare în materie de drepturi vamale sunt aplicabile.

Articolul 2

În cazul în care un nou producător-exportator din India furnizează Comisiei elemente de probă suficiente pentru a arăta:

- că el nu a exportat spre Comunitate produsele prevăzute la articolul 1 alineatul (1) în perioada anchetei (de la 1 octombrie 2001 la 30 septembrie 2002) și
- că el nu este în legătură cu un exportator sau producător din India supus măsurilor compensatorii instituite de prezentul regulament și
- că el a exportat produsul în cauză în Comunitate după perioada anchetei pe care se bazează măsurile și că și-a asumat o obligație contractuală și irevocabilă pentru exportul unei cantități importante a produsului în Comunitate,

Consiliul, hotărând cu majoritate simplă la propunerea Comisiei, prezentată după consultarea comitetului consultativ, poate modifica articolul 1 alineatul (3), adăugând noul producător/exportator menționat anterior în lista din anexă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptat la Bruxelles, 13 ianuarie 2004.

Pentru Consiliu

Președintele

B. COWEN

ANEXĂ

Ajit Impex	Mumbai	Marwaha Exports	New Delhi
Anglo French textiles	Pondicherry	Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Anjal Garments	Ghaziabad	Nandlal & Sons	Mumbai
Anunay Fab. Pvt. Ltd	Ahmedabad	Natural Collection	New Delhi
Aravali	Jaipur	Pacific Exports	Ahmedabad
Ashok Heryani Exports	New Delhi	Pattex Exports	Mumbai
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli	Petite Point	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai	Pradip Exports	Ahmedabad
Chemi Palace	Mumbai	Prem Textiles	Indore
Consultech Dynamics	Mumbai	Punch Exporters	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai	Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Country House	New Delhi	Radiant Exports	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai	Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Deepak Traders	Mumbai	Ramesh Textiles	Indore
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai	Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur	S. D. Entreprises	Mumbai
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi	Samria Fabrics	Indore
Exemplar International	Hyderabad	Sanskrit Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad	Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Gauranga Homefashions	Mumbai	Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu	Shivani Exports	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi	Shrijee Enterprises	Mumbai
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai	Starline Exports	Mumbai
Himalaya Overseas	New Delhi	Stitchwell Garments	Ahmedabad
Ibats	New Delhi	Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Indian Craft Creations	New Delhi	Sunny Made-ups	Mumbai
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi	Surendra Textile	Indore
Intex Exports	Mumbai	Suresh & Co.	Mumbai
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai	Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur	The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Kaushalya Export	Ahmedabad	Trend Setters	Mumbai
Kirti Overseas	Ahmedabad	Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
La Sorogeeka Incorporated	New Delhi	Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
Lalit & Company	Mumbai	V & K Associates	Mumbai
Madhu Industries Ltd	Ahmedabad	Visma International	Tamilnadu
Madhu International	Ahmedabad	VPMSK A Traders	Karur
Manubhai Vithaldas	Mumbai	V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur